

Cu prilejul prezenței

la Sesiunea jubiliară a O. N. U.

ÎNTREVEDERI ALE PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU

In timpul întrecerii dintre președintele Nicolae Ceaușescu și președintele Zambiri, Kenneth Kaunda.

LA DINEUL OFERIT DE PREȘEDINTELE FINLANDEI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a participat vineri la amiază la un dîneu oferit de președintele Finlandei, Urho Kekkonen, în onoarea unor personalități prezente la sesiunea jubiliară a Națiunilor Unite.

La dîneu au luat parte primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mitia Ribicici, primul ministru al Norvegiei, Per Borten, primul ministru al Suediei, Olof Palme, primul ministru al Danemarcei, Hilmar Baunsgaard, precum și miniștrii de externe ai Angliei, Austriei, Columbiei, Danemarcei, Franței, Olandei și U.R.S.S.

A participat, de asemenea, ministrul de externe al României, Corneliu Mănescu. Dîneul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, a participat vineri la amiază la un dîneu oferit de președintele Finlandei, Urho Kekkonen, în onoarea unor personalități prezente la sesiunea jubiliară a Națiunilor Unite.

La dîneu au luat parte primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mitia Ribicici, primul ministru al Norvegiei, Per Borten, primul ministru al Suediei, Olof Palme, primul ministru al Danemarcei, Hilmar Baunsgaard, precum și miniștrii de externe ai Angliei, Austriei, Columbiei, Danemarcei, Franței, Olandei și U.R.S.S.

A participat, de asemenea, ministrul de externe al României, Corneliu Mănescu. Dîneul s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

CU PREȘEDINTELE VECEI EXECUTIVE FEDERALE A R. S. F. IUGOSLAVIA

Președintele Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, s-a întâlnit vineri dimineața la sediul misiunii permanente a României la O.N.U. — cu președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia, Mitia Ribicici.

Au participat tovarășii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., deputat în Marea Adunare Națională, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Premierul iugoslav a fost însoțit de ambasadorul Lazar Moisev, reprezentantul permanent al

R.S.F. Iugoslavia la Națiunile Unite. În cursul întrevederii, desfășurată într-o atmosferă cordială, între tovarășii Nicolae Ceaușescu și Mitia Ribicici a avut loc o convorbire, în cadrul căreia s-a exprimat satisfacția pentru bunele relații de prietenie și colaborare dintre România și Iugoslavia, dorința ca aceste relații să cunoască o continuă dezvoltare. Au fost discutate, de asemenea, o serie de probleme actuale ale vieții internaționale. În special în legătură cu securitatea europeană, precum și unele aspecte ale rolului și activității Organizației Națiunilor Unite.

CU PRIMUL MINISTRU AL ISRAELULUI

Vineri dimineața, la Sediul misiunii permanente a României la O.N.U., președintele Nicolae Ceaușescu a primit pe Golda Meir, primul ministru al Israelului.

A participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe. Golda Meir a fost însoțită de ambasadorul Yosef Tekoah, reprezentantul permanent al

prezentantului permanent al Israelului la Națiunile Unite, și dr. Erzog, director al Cabinetului primului ministru.

Au fost abordate probleme de actualitate ale situației internaționale, ale reglementării pe cale politică a conflictului din Orientul Apropiat, aspecte ale relațiilor dintre cele două țări.

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST
ANUL XXVI, SERIA II, Nr. 6666 | 6 PAGINI — 30 BANI | SIMBĂȚĂ 24 OCTOMBRIE 1970

PREZENȚĂ ACTIVĂ ÎN ȘTIINȚA PRODUCȚIEI

ANCHETA
„SCINTEII
TINERETULUI”

Economiștii —
utilizarea lor
între deziderat
și realitate (III)

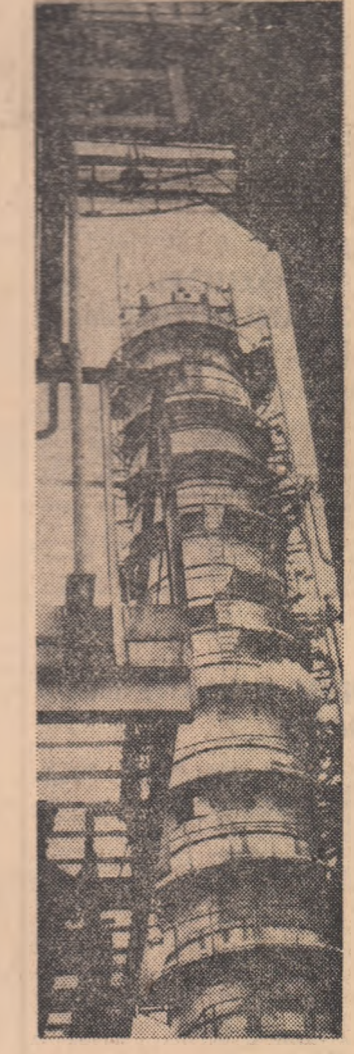
În definiție, nimic mai firesc decât domeniul tinerului economist de a valorifica cât mai complet bagajul de cunoștințe — teoretice și practice — acumulate în facultate, de a folosi instrumentele sale specifice de lucru — a analiza, calcula, probabilitățile — în teroarea atât de stringentă al organizării științifice a producției și a societății. Desigur, ar fi greșit — așa cum de altfel am mai spus-o — dacă prin organizarea științifică a producției și a societății s-ar înțelega doar activitatea desfășurată în procesul servicial al producerii acestor produse. Indiferent de complexitatea în care se încadrează, economistul este chemat să contribuie la îmbunătățirea unor efecte economice negative. La adoptarea unor decizii în con-

cordanță cu rigorile impuse de independența optimă — cantitativă și calitativă — a sarcinilor de plan, în mai puține cuvinte să efectueze o muncă de concepție. Dacă am abordat cazul Elvirei Piepeta, a transferului său de la serviciul de organizare științifică a producției și a muncii la cel financiar am făcut-o pentru că la noul loc de muncă atribuțiile ce-i sunt încredințate solicită în preamăsură o pregătire de specialitate, rolul său rezumându-se la redarea mecanică a fenomenelor și nu, cum ar fi de așteptat, la interpretarea lor. Afându-ne la Uzina de utaj din Focșani ni se aduce la cunoștință un alt caz care, deși prezintă puncte comune cu primul, reprezintă de fapt o replică la cel relatat.

Tudor Dumitru, absolvent promoția 1968 al Academiei de studii economice din București, la scurtă vreme după angajare a fost promovât în grupa de organizare științifică a producției și a muncii. Aici, în cadrul unui colectiv, a participat, printre altele la efectuarea unui studiu privind creșterea rentabilității în secția rulmenți. O lucrare bine

apreciată de conducerea întreprinderii. Cum se face însă că și în acest caz s-a ivit inevitabilă... transferare, de astă dată la serviciul plan? — Peste puțin timp — ne spune tov. Mircea Alupoaei, șef serviciu O.P.M. — în cadrul serviciului plan se va înființa o grupă de programatori ai producției. Tînărul de care vorbim — urmează deja, după orele de program, cursurile de acest gen inițiate de comitetul județean de partid — trebuie să cunoască în detaliu toate problemele pe care, apoi, le va avea de rezolvat într-o manieră proprie, strict specifică.

GH. GHIDRIGAN
(Continuare în pag. a V-a)

Rafinăria Pitești

DOUĂZECI DE ANI

de NICULAE BELLU

La douăzeci de ani Engels este poet. Scrie versuri de la treisprezece ani și va mai scrie încă doi ani. E poet înainte de a fi pătruns adînc în universul filozofiei și e nesupus sau contestator, rebel, înainte de a fi devenit revoluționar, pe măsură ce descoperă misterul proceselor istorice de durată. Dar cine nu este poet, la acești ani de tulburătoare descoperiri? Și cine nu este în raza trăirilor sale poetice, nesupus, contestator, rebel? E ca dezghețul de primăvară, ca explozia mugurilor, ca firul de ghiocel sfredelind surprinzător densitatea inertă a suprafețelor înghețate. Poezia, înainte de a fi vers, e o neîmpăcare cu inerția, după cum tinerețea — înainte de a fi o vîrstă — e o îngredădire de energie debordantă în căutarea propriei sale expresii. De aci apare coincidența continuă reproducută dintre poezie, tinerețe și istorie. Dacă în culeșul timpului s-au acumulat peste măsură situații și întrebări noi, neștiute încă, dar pătrunzînd adînc în sensibilitatea unei epoci, pulsul trăirii poetice și al receptivității tinere — mai vibrant și neașteptînd alte clarificări — va fi fost primul care să le recepteze în starea lor născînd, confuză, contradictorie, dar dizolvîndu-le totodată din neantul lor anterior, punîndu-le ca atare la îndemîna spiritului analitic al filozofiei și științei. Engels simte puținătatea filonului său poetic și nu ezită să se destăinuie prietenilor săi. „Pe zi ce trece am tot mai multe îndoieli în privința poeziei mele și a forței creatoare, mai ales de cînd am citit cele două articole ale lui Goethe „Pentru tinerii poeți”, în care m-am găsit zugrăvit cum nu se poate mai exact și din care am văzut limpede că, înghebind astfel de rime, nu am făcut nimic pentru artă”. Scria aceste rînduri de severă luciditate la optsprezece ani, dar nu se simțea în stare să renunțe. Nu încă. „Voi continua totuși să scriu versuri... „Dincoace de spontaneitatea imaginației, năvala sentimentelor și a ideilor, neîmpăcarea cu destinul, intuiția obscură a unui alt orizont uman, propria sa sufocare în spațiul încărcat de pietism și filistinism al mediului familial, toate acestea își căutau glas și glasul devenea vers, săgeată seîncercă sau caricatură și ripostă. La douăzeci de ani, Engels este numai sensibilitate, sensibilitate febrilă, ca o coardă întinsă și vibrînd adînc la furtunile încă neapărate, pe care le presimțea și le intuia, ale timpului său. Starea sa de poezie era tocmai această comuniune cu necunoscutul, voga bănuială a unui adevăr posibil în spatele inițiativelor sporadice și al ideilor care se încrușau. E o neliniște aici, o căutare, o nerăbdare, o acută nevoie de aer pentru o putea respira, o nevoie de acțiune ca singura justificare posibilă a propriei sale existențe umane. „Acum ce să fac, săracul de mine? Să continui să tocsc? N-am nici un chef. Să devin loial? Ptiu, drace! Să mă mențin pe linia mediocrității saxone — o dogme, doamne! Trebuie deci să devin tînăr german, sau, mai exact, am și devenit, cu trup și suflet. Nu pot dormi nopțile din cauza tuturor acestor idei ale secolului; ...mă simt cuprins de simțul libertății; ...am senzația progresului libertății; această senzație se infiltră în viața și în poeziile mele, bătîndu-și joc de obscurantismul imbrăcați în rasă de călugăr sau în hermină”. La douăzeci de ani, Engels se întreabă: „Acum ce să fac, săracul de mine”. Acest „săracul de mine” exprimat și cu acest „ce să fac”, asprul adevăr al unui timp și al unei vîrste, cînd se conturează o nevoie acută de sens al vieții, fără de care existența este nu numai searbădă dar nulă, iar istoria rămîne vagă, ca un receptacol gol, lipsită de conținut, lipsită de o solicitare creatoare a spiritului uman. „Nu pot dormi nopțile din cauza tuturor acestor idei ale secolului”, „săracul de mine” (și o spune un roman, pe care Engels însuși îl caracterizează ca un temperament robust, iar ochii săi privesc viața cu veselie și umor. Printre germani, romanul este copilul născut dominic”) Drumul lui Engels spre cunoaștere și filozofie, ca și profundul său umanism, n-ar putea fi înțeles fără portretul, fie și sumar, al anilor săi tîneri, în căutarea de noi orizonturi.

„Spirit de echilibru și inteligență”

Correspondență din New York, de la EUGEN FLORESCU

„Lucrările sesiunii jubiliare, organizată cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a Organizației Națiunilor Unite se apropie de sfîrșit. În sala destinată sedințelor Adunării Generale se pronunță ultimele discursuri, în timp ce delegații și ziariștii prezenți la birourile de presă notează și transmit informații potrivit unui sistem devenit tradițional instituțiilor internaționale de mare anvergură: aici funcționează cu fermietate criteriul esențial al interesului pe care îl prezintă pentru politica mondială unul sau altul dintre vorbitori, criteriu în raport de care asistă la verificabile scene de flux și reflux spre și din sala de sedințe. Politicos sau nu, procedeul exprimă o stare a lucrurilor pe care nu poți să nu o observi. Satisfacția noastră este că aparitia la tribuna Națiunilor Unite a tovarășului Nicolae Ceaușescu a găsit — așa cum menționam și într-o altă corespondență — o sală plină, o atenție generală.

Ce poate face, ne putem (Continuare în pag. a VI-a)

DIALOG ÎNTE GENERAȚII

ÎNALTA CONȘTIINȚĂ

SOCIALĂ

Interviu cu
GEORGE MACOVESCU,
prim-adjunct al ministrului afacerilor externe

— Tovarășe profesor, nu numai pentru că cititorul nostru vă cunoaște, prin tabletele pe care le publicați săptămînal în ziarul Știința tineretului, aș vrea să acceptați acest apelativ cu atât mai mult cu cît în intenția redacției această convorbire este destinată tînărului public cititor. De altfel, slujirea catedrei este o tradiție în familia dv. Ar fi interesant să ne evocați locul copilăriei dv.

G. MACOVESCU: Dacă ai văzut filmul ERUPȚIA ai cunoșcut într-un fel locurile mele natale. M-am născut în satul Joseni din județul Buzău, aproape de Berca. Evident, imaginea industrială a acestor locuri evocate în filmul lui Ciulei este de dată recentă. Tatăl meu era învățător în sat. Nu aveam nici un fel de avere, nu aveam casă, nu aveam pămînt și trăiam pur și simplu din salariu pe care îl avea tata. Un salariu de mizerie. În satul acesta

lea dintre copiii de aici care încercuau să meargă la un liceu. Cum tata nu avea nici de u-nel, singura soluție era înscrierea la o școală cu internat. În 1925 am dat examen la Liceul Sf. Sava, considerat ca fiind cel mai bun liceu din țară. Dintre cîteva sute de candidați doar 40 am reușit ca bursieri.

Interviu realizat de
V. ARACHELIAN
(Continuare în pag. a IV-a)

DE ZIUA FORTELOR ARMATE

TINERI

SUB DRAPEL!

25 octombrie, zi de sărbătoare, zi de mândrie patriotică pentru toți care se află sub drapel, la datorie, îndeplinindu-și cu abnegație și dăruire îndatorirea majoră, fundamentală a oricărui cetățean — slujirea devotată a patriei, a poporului și partidului.

25 octombrie este ziua când toți cei ce poartă haina ostășească încearcă sentimentul mândriei și al demnității patriotice pentru faptul că, de-a lungul întregii sale existențe, armata populară, meritându-și pe deplin această denumire, s-a dovedit oriunde și ori de câte ori a fost nevoie, la înălțimea îndatoririlor sale supreme și sacre.

În tot ceea ce a săvârșit, în actele sale de eroism și de sacrificiu suprem se reflectă emoționant credința și fidelitatea neșrămutate ale armatei noastre, față de cei ce muncesc și de tradițiile de luptă ale poporului, față de patrie și partid, față de pământul strămoșesc.

Pentru tinăra generație chemată sub drapelul tricolor, armata, viața ostășească sînt o înaltă școală de educație patriotică care dezvoltă trăsături și însușiri pline de umanism, idei și sentimente nobile, făcîndu-i pe tineri să-și valorifice plener capacitățile în interesul edificării patriei socialiste, al apărării cuceririlor revoluționare ale poporului.

TREI GENERAȚII...

Am asistat la multe acțiuni comune ale unităților militare, gărzilor patriotice și detașamentelor de tineri care se pregătesc pentru apărarea patriei. Însesările din aplicații, de la exercițiile de pregătire, trageri... sînt succinate — nume de oameni de toate vârstele, cetățeni ai țării, declarații, fapte. Parcurgîndu-le, reporterul reconstituie, pe ecranul amintirilor multe în impresiile pe care arareori a reușit să le aștearnă pe hîrtie în dimensiunile și semnificațiile lor reale. Imaginile se succed ca într-un film fantastic, cu planuri panoramice, scaldate cu brîie de raze solare sau așezate sub pinza deasă, scîntoasă a ploii, sînt imagini care se derulează pe scena întinsă a Bărăganului, sub timpla munților sau pe creste, în localități la marginea unor obiective industriale, în satele și comunele din țară. Apoi toate acestea se contopesc, lăsînd locul unor sentimente de sinceră și caldă admirație față de cei care se pregătesc cu ațîta rîvnă pentru apărarea gliei strămoșești, pentru tot ce au înălțat și vor mai înălța pe aceste meleaguri românești.

Luptelor din toamna anului 1944 cu trupele fasciste cîmpăzite, le-a durat în inimă dezastrul de semnificații: „terenul folosit este pavăză pentru vitează și mormînt pentru cine îl neglijează”. Ostași cu tehnica lor complexă, osatura dispozitivului, dovedesc măiestrie, precizie, impetuozitate, o mare mobilitate, fiind sistemului de apărare stabilitate, iar atacului un plus de vigoare. Măcarile le sînt energice, armonios sincronizate. Ordinele comandanților sînt împlinite cu promptitudine. Beretele albastre, cum li se mai spune celor mai tineri luptători, în marea lor majoritate elevi-uteștiți — aduc aici în cîmpul tactic hotărîre, un plus de energie și entuziasm. Deși unii dintre ei par cam stîngaci în ceea ce fac, acțiunile lor se integrează tot mai bine, pe măsura desfășurării luptei, în ansamblul exercițiului. Avîntul ce-i caracterizează ai impresia că se transmite în rîndurile tuturor apărătorilor și atacatorilor.

După mari eforturi, „inamicul” a rupt apărarea, lansînd în direcția dispozitivului subunității de diversione. Subunitățile militare, în strînsă cooperare cu gărzile patriotice și detașamentele de tineret, bine conduse de locotenentul colonel Onea, se apără organizat. Folosind avantajele oferite de teren, se execută un contraatac. Contraatacul pornește intens. Luptătorii par a se prăvăli din stîncile munților, cu țărița acestora și fermitatea lor, nimicînd „inamicul”. Coșurile fabricilor, clădirile, munții se profilează pe albastrul cerului senin, simbolic și înălțător. Situația e restabilă. Subunitățile „inamice” lovite prin surprindere de forțe superioare, caută să se ascundă în pădure.

— Ce vîrstă aveți?
— 62 — răspunde badea Radu Ion.
— Cîți ani ai?
— Raportez: 21. Sînt caporalul Virga Alexe.
— Dumneavoastră?
— Eu? 19 și mă numesc Borcea Aureliu.
Și-n carnetul de noțite stă scris: „Pe aici nici păsărele cerului n-ar putea trece”. Cine-a spus asta? Primul, al doilea sau toți! Era prin județul Alba, în apropiere de comuna Pianu de Sus și Săliște. Văile, dealurile, pădurea stăruiau într-o superbă neclintire. „Acolo este subunitatea comandată de locotenentul major Valeriu Motreanu... în flancul stîng, pe lizieră, se află o subunitate a gărzilor patriotice, în dreapta un detașament de pregătire a tineretului pe care îl remarcăm după ținuta lui în uniforme albastre. Toți acționează sub comanda locotenentului-colonel Ștefan Onea.

Contopiți cu natura autumnală, acești oameni de diferite vârste participă la un exercițiu tactic. Atît atacatorii, cît și apărătorii sînt animați de aceeași dorință: succesul.
Semnalul începerii aplicației a fost dat. Urmărită din punctul de comandă acțiunea ostașilor, a membrilor gărzilor patriotice și ai detașamentelor de tineret impresionează prin dăruirea și dirigența cu care apără pozițiile încredințate sau se avîntă în atac. Și totuși, pe fondul acestei trăisături generale se distinge: experiența și iscusința luptătorilor din gărzile patriotice. Se strecoară spre adversar folosind cu deosebită măiestrie formele de teren. Experiența războiului.

tomate se întotdeauna și țîi trîmbițe ocol peste întinderi, hînlînd prelung, din toate părțile.
Explozii de grenade, de aruncătoare... Cerul se strînge tîpătat. Zărit o subunitate „inamică” încercînd să „rupă” încercuirea. Zădărnice. Succesul e de partea forțelor comandate de locotenent-colonelul Ștefan Onea.
Exercițiul tactic la sfîrșit. Calificativ: bine. El condensează experiența, dînzima și entuziasmul unor oameni aparținînd a trei generații. Oamenii acestor meleaguri se mîndresc sincer cu reușita lor. Și reușita își are stîlă în răspunderea acestora față de patrie, de înălțarea puterii ei de apărare.
Discuția despre desfășurarea aplicației e în toi.
— Pe front cădeam, mă ridicam, tîm luam pavăză pămîntul. M-am înscris la gărz. Sînt bătrîn? Nu sînt! Omul ce țîi ia bește viața și țara, casa și pămîntul, trebuie să știe s-o apere în orice moment, la orice număr de ani!
— Cîți ani aveți.
— Sînt cel mai tînăr — spune zîmbînd Măierăș Iulian — am 60. Am fost pe front lângă Praga. Sergent. Aici ne cunoaștem lucrurile ca buznarele...
— Dumneavoastră?
— Sînt Păscuț Ion, 39 de ani.
N-am fost pe front, dar la trageri — foarte bine...
Discuția continuă. Înaintea celor ce și-au verificat cunoștințele și deprinderile, a celor care au condus exercițiul stăruie imaginea forței, țării și iscusinței subunităților de militari, de gărzii patriotice și detașamentelor de tineret, gata oricînd la datorie, la ordinul patriei.

Un semnal. Focul armelor a...

Un semnal. Focul armelor a...

Un semnal. Focul armelor a...

RAPORTĂM!

● ÎN ACEST an, pentru rezultatele bune și foarte bune obținute în procesul pregătirii de luptă și politice, pentru lupta eroică pe frontul apelor — un număr de 200 de militari au fost distinși cu diploma de onoare a C.C. al U.T.C.
De asemenea, au fost decernate diplome de onoare ale C.C. ale U.T.C. unui număr de 58 de organizații de tineret din armată.
Printre acestea se numără și organizațiile U.T.C. ale unor subunități care dețin titlul de frunte de 2, 4 și chiar 5 ani consecutiv.

● LA INSPECȚIA executată au de mult de către o comisie a Ministerului Forțelor Armate, nivelul pregătirii de specialitate și politice a unității din care face parte ofițerul Marin Ionescu a fost apreciat cu calificativul „Foarte bine”.

● MILITARI din subunitatea comandată de locotenent-major Dănilă Liviu dovedesc: încearcă deprinderi în cunoașterea și exploatarea mijloacelor de comunicații. Peste 30 la sută au dobîndit titlul „Specialist clasa a II-a”, iar 55 la sută pe cel de specialist „clasa a III-a”. În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● TINĂRUL locotenent Ion Cristea are de ce să fie mulțumit: peste 80 la sută din șefii stațiilor de radia de sub comanda sa au obținut calificarea de clasă.

● COMITETUL de partid și conducerea administrativă a întreprinderii agricole de stat Mangalia au trimis pe adresa unității din care face parte căpitănelul de rangul 3 Gheorghe Anghelescu o scrisoare în care mulțumesc marinarilor militari pentru contribuția lor la stringerea rubinului. În scrisoare se precizează: „Vă mulțumim pentru aportul în reușita campaniei... Apreciam în mod deosebit comportarea disciplinată a marinarilor, dragăstera lor față de muncă...
Folosim acest prilej pentru a vă mulțumi marinarilor noi succese în pregătirea de luptă și politică”.

● TOȚI militarii din subunitatea locotenentului I. Mihalău au cucerit titlul „Specialist de clasă”. Tînărul ofițer a reușit o performanță cu care se poate mîndri. El a reușit să obțină calificarea „Specialist clasa I-a”.

● SUBUNITĂȚILE comandate de locotenentul Gh. Vlădescu, D. Mitrănescu, plutonierul-adjutant D. Baboșca și plutonierul-major T. Ailiacă au obținut titlul „Subunitate de frunte”.

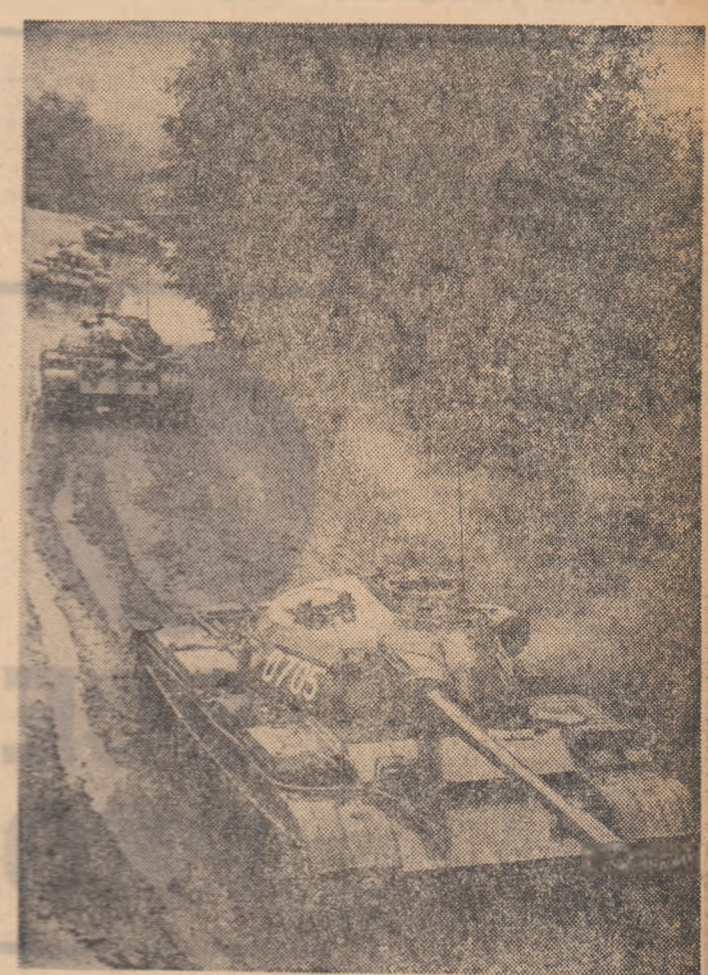
● LOCOTENENTUL Ion Magdalena, comandant de pluton și secretar al unei organizații de bază U.T.C., a fost evidențiat de o comisie de control. Motivul? 90 la sută din subordonații săi poartă pe piept distincția ostășească — „Militar de frunte”, toate grupele sînt „Subunități de frunte”, la instrucția de specialitate și trageri a obținut numai rezultate foarte bune.

Et. col. M. NEGURA

Lt. col. ION CĂPEȚ

Observatorul a indicat preciz elementele și-a

EROI ÎN TIMP DE PACE

La primăvară, în timpul ostășiei, înaintea epurării, epurarea stăruie, țaria apelor a cunoșcut deosebită responsabilitate cu forța puterii și distrucție a țării... O adevărată epocă de lucruri, atenți, ostași tîni, pe frontul apelor. Sînt memorabile epacțiile dramatice care revin, în țaria lui sînt, care ar fi trebuit să marcheze începutul luptelor al primăverii, în lupta pentru salvarea țării comuniste...
● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

● În prezent, 85 la sută din militarii subunității sînt specialiști de clasă, iar 80 la sută militari de frunte.

ÎN NUMELE DATORIEI

Cronica ostășească a anului 20 întărește, prin noi și minunate fapte, certitudinea că, încrederea poporului în brațul său înarmat este justificată.
Răfioase caietul de reporter...
În iarnă, însoțeam pe infanteriști într-o aplicație în teren munlos împădurit. Atunci se puneau temeliile calificativului bine ce încununază, în această toamnă a roadelor, zilele prea scurte și noapțile încredințate sau se avîntă în atac. Și totuși, pe fondul acestei trăisături generale se distinge: experiența și iscusința luptătorilor din gărzile patriotice. Se strecoară spre adversar folosind cu deosebită măiestrie formele de teren. Experiența războiului.

hoșe, oamenii, solidaritatea omenească au așezat cu sacrificiile și cu brațele marea lor putere și hotărîre. S-a scris în vremea respectivă despre ce a însemnat aportul militarilor la marea luptă. Împlinirea m-a făcut martor al cumplitei înclătări. Mă aflam în acele zile în Satu Mare. Patru zile și tot atîtea nopți am fost un ostaș care alături de ceilalți ce poartă această haină n-am știut ce e odihnă, am fost prezent și atunci și acolo unde era mai greu, întîrînd cu cugetele și purtarea noastră voința poporului. La diguri erau prezenți și ostași. Apa potabilă seosea în cisterne militare. Caporalul Gorcea Liviu a adus dintr-o casă înot, șase copii. Ion văzut. Sergentul major Ionel Sirbu cobora de pe autoamfibie doar pentru alimentarea cu carburanți. L-am

cunoscut Plutonierul Panal Pavel, căruiu apela l-au înecat tatăl doar cu o zi înainte, cu lacrimi în ochi, cu sufletul muncit de durere, a salvat alte zeci de vieți. L-am împărțit durerea... Și țărița noastră creștea e dată cu greul, în întîmpinarea greului. Spiritul de disciplină, organizarea, dăruirea în numele marilor răspunderi și-au pus pecetea pe tot ceea ce armata noastră înfăptuia. Pe aeroport veneau și plecau ei și noaptea elicopterele. Erau aici, la Satu Mare, de mai multe zile. Dar veniseră de la Tirgu Mureș și Dej. Apoi au plecat spre Alba și Deva. Nu știu cînd mincau și cînd dormeau acești oameni minunați — piloții, echipajele. În timp ce se încăreau elicopterele pentru alte și alte drumuri, ei coborau din carlingă clătîindu-se; cereau țigări și ca-

fa. Aveau fețe pămîntii. Dar cînd își relasau locul în fața marelui erau iarăși țari, viși, tomerari. Macova, Lică, Belica, Popa... amușo care su intrat poate în legendă. Nici un pas înapoi! În Insula mare a Brăilei, ostași alături de ceilalți oameni au reeditat deza luptătorilor de la Mărășești. Și apa aceluia n-a trecut.
Zile de grea cumpănă, presărată și cu jertfe. Au fost apoi zilele lungi — uneori cite 24 de ore — ale reconstrucției. Iscusința, mijloacele tehnice, hărnicia fiilor poporului, au pus un amăr solid. De la gospodăria omului simplă, pînă la marile șantiere și obiective, ostașii a fost la datorie — așa cum s-a legat — cu sufletul, brațul și priceperea lor ostășească.
Cpt. N. CENUȘA

Tineri ostași la cursul de topografie.

IN INTREAGA țară continuă să aibă loc manifestări consacrate apropiat aniversării a Zilei Forțelor noastre armate.
La Casa armatei din Ploiești, e fost organizată o întîlnire a localnicilor cu general maior în rezervă Petre Matel, veteran din războiul antihitlerist.
O altă manifestare a avut loc la Uzina constructoare de utilaj petrolier „I. Mal”, din localitate, unde a vorbit lt. col. Ion Buruian.

STUDENTII și cadrele didactice de la Universitatea din Craiova, precum și fătătorii locomotivelor electrice, și Diesel-electrice, constructorii de motoare și transformatoare de forță de la Uzina „Electroputere” s-au întîlnit vineri cu general-major Dumitru Pletos care le-a vorbit despre semnificația Zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. În aceeași zi chiștiștii de pe platforma Craiova au avut în mijlocul lor pe lt. col. Ilie Gheorghe, care a expus o conferință pe aceeași temă.

LA CASA DE CULTURĂ din Toplița, în stațiunea Tușnad Băi, la căminele culturale din Remetea și Sînmartin, ofițeri activi au vorbit în fața unui numeros public despre Ziua Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. În întreprinderi, instituții și școli a fost organizat simpoziul „Cîntec pentru armata țării” și un ciclu de filme inspirate din eroismul ostașilor români pe frontul antihitlerist.

ȘI ÎN JUDEȚUL CLUJ au loc manifestări, conferințe, simpozion, spectacole, întîlniri cu generali și ofițeri. La Casa municipală de cultură din Cluj a avut loc vineri o adunare la care au luat parte oameni de știință, salariați din întreprinderile și instituțiile orașului, studenți. Asemenea adunări au avut loc și la căminele culturale din cartierul Dimbul Rotund.

V. ARIEȘU

Lipsa de scenarii a fost formula prin care ani la rând s-a găsit o scuză pentru toate, absolut toate deficiențele cinematografiei românești. Transferul a ceea ce vine din viața reală — care viza mai ales sportul pe care trebuia să-l aducă scriitorul românesc filmului românesc — a amintit nepermis de mult o discuție reală, la obiect asupra unui impas ce numește doar lipsa profesionalității.

Prima treaptă a ceea ce ar însemna această profesionalitate de care avem nevoie ca de aer, este, desigur, legată de scenariu. Se știe, am discutat mult și zadarnic dacă scenariul este sau nu gen literar. Pe urmă, adică și astăzi, după ce am ajuns la concluzia că el este „măcheta” sau „pre-simțirea” viitorului film, am rămas la jumătatea drumului convins că poate și eșecurile începutului industriei noastre de film merită a fi trecute măcar la capitolul experiențelor ce nu mai trebuie repetate.

Am rămas la jumătatea drumului din moment ce — fără s-o declarăm — continuăm să feluzim scenariul în detrimentul produsului final care este filmul. Cum se ajunge la această teză, de care toată lumea se fereste, dar în realitate cinematografia noastră o practică, fără să știe, tot așa precum făcea domnul Jourdan proză? În primul și-n ultimul rând, neglijându-se factorul principal, unicul responsabil al filmului, cel care în fapt își asumă toate riscurile: regizorul.

Secția scenarii a studioului București achiziționează acum nu numai scenarii ci și idei, subiecte, adică ceea ce se numește sinopsisuri. Cine face această achiziționare, cine este în măsură să decidă dacă aceste idei și subiecte pot sta la baza viitoarelor filme? Pentru a răspunde la întrebare trebuie înțeles din nou, cine este realitatea în drepturile și obligațiile sale față de cine și față de cine? Fără „siza” lui care transformă în notabile și dialog textului în imagini, subiectul, scenariul poate fi orice în afara de punct de plecare pentru un film. Să nu se înțeleagă cumva că acei care primesc spre studiu aceste sinopsisuri nu ar avea competența necesară, că redactorii secției scenarii nu știu să vadă în ce măsură ideea dintr-un text de circa 10-12 pagini bătute la mașină se poate transforma într-un film. Lipsese între ei și regizorii ceea ce este nefolosit: scenariul de profesie. Altfel, acești redactori pot foarte bine să rezume, nu le trebuie mult și o pot face foarte bine, toate romanele și poveștile literaturii noastre și chiar să prezinte sub formă de „sinopsisuri” destule articole de presă. Ce s-ar

realiza cu aceasta? Am avea scenarii? Nu. Ne trebuie scenarii de profesie, om care să știe cum să facă dintr-o idee, dintr-un subiect, un scenariu, adică un text în stare să constituie imediat „reprezentarea preliminară” pe hirtie, a eventualelor

subiecte, dar a avea și posibilitatea nelimitată de a dispune oricând de ele înseamnă a avea și scenariștii care să le prelucrez. Nu de subiecte am dus lipsă noi, chiar dacă n-ar exista practica achiziționării lor după exacte reglementări financiare. Am dus și

studioului... și anume, în primul rând, prin propria prospectare a temelor și subiectelor de film din cîmpul literaturii, publicisticii, vieții, prin comanda selectivă, tenace, fără echivoc a filmelor pe care acesta le vrea. Nu avem nici o îndoaială că în acest fel

nu există, avem obligația profesionalizării în cinematografia noastră a unor asemenea scenariști, singura și sigura certitudine că temele prospectate pot trece de la stadiul de posibil la cel concret, de text care să permită regizorului realizarea filmelor.

În planul pentru anul 1971 studioul București include în ciuda acestor deziderate, dînd astfel acoperire unui cec în alb, pe lângă scenariile regizorale finite și citeva „afiate în lucru”. „Aflate în lucru” dar nu la regizori ci încă la autorii de texte. Aceasta înseamnă nimic. Nu există nici o certitudine, că „Asediul” de Mircea Mureșan după un roman de Corneliu Leu, „Jocul cu moartea” după cunoscutul roman al scriitorului Zaharia Stancu sau numai un sinopsis prezentat de Aurel Baranga, „Capul răuților” (ideea unei comedii în care am avea un „miel turbat” în ediție feminină, pe un șantier) pot constitui tot atâtea filme în anul ce vine. Și aceasta în condițiile în care sînt regizori precum Lucian Pintilie, Iulian Mihu, Savel Stîpou ce au la secția scenarii a studioului fiecare cîte două-trei scenarii regizorale pentru tot atâtea filme.

Și această obligație de a avea varianta finită a scenariului e o luptă ce trebuie nu numai dată, acum, imediat, ci și o luptă care trebuie câștigată. Numai așa se poate și în ce măsură s-a trecut de la prospectare un subiect — oricît de interesant — la „utilizarea” lui cinematografică, numai așa se poate și cu exactitate ce va însemna filmul românesc în 1971.

ÎNALTA CONȘTIINȚĂ SOCIALĂ

(Urmare din pag. 1)

în satul în care trăiam. Cînd tata pleca la Buzău, care se afla la 25 km de noi, îl rugam să ne aducă piine — o mare raritate atunci — și ni se bombonaie. Prin '20-21 bainele pe care le imbrăcam erau un fel de împletituri de hirtie. Tata fusese proprietar cu 1 ha, dar după 6 luni a trebuit să-l dea înapoi; era un hectar de rîp și n-avea cine-l lucra. Îmi aduc aminte că în mijlocul satului se afla un teren care se chema arnan. Aici, auzisem de la cei mai în vîrstă, că la '907 țărani fuseseră bătuți de jandarmi cu frînghiile ude. În 1917, în plin război, aveam 4 ani, am plecat în bejenie de frica ocupanților care puseseră stăpînire pe sat.

Liceul acesta avea un caracter special. Colegi cu noi erau fiii unor dintr-cele mai sus-puse familii, „nepoșii statului” cum îi numeau noi, inter-niștii, în batjocură. În schimb, directorul liceului, Ștefan Pop, om cu o deosebită personalitate, ne-a învățat pe noi ce este demnitatea. De altfel aveam profesori de o mare valoare științifică și morală. Faptul că clasa noastră era un amestec de diferite categorii sociale, faptul că noi inter-niștii trebuia să învățăm foarte bine deoarece altfel pierdeam bursa, toate acestea au făcut să fim un colectiv unit, noi cei din internat, un colectiv foarte puternic față de acești fii de domni.

REP.: Pentru a face mai ușor priza cu atmosfera liceului anilor dumnea-voastră n-ați vrea să ne evocați o întâmplare semnificativă?

G. MACOVESCU: Imi vine greu să vorbesc despre toate acestea. Ar părea laudă. În ziua cînd am trecut examenul de bacalaureat la Sîntul Sava, nu mîncasem de 24 de ore; nu pentru că aveam emoții ci pentru că nu aveam, pur și simplu, ce mîncas. Am terminat liceul și a început o vară crîmă. În '22, cînd București era în plină crîmă, cînd soajul și mizeria erau acute m-am trezit că nu am ce să fac. Nu mă puteam duce acasă să stau pe capul tatii, care nu mă avea nici el salariu. Aveam niște stîri de furie, mă gîndeam că am învățat, că m-am străduit atîta și acum nu are nevoie nimeni de mine, de noi. Romanticismul vîrstei, pe care-l hrănisem și liceul, s-a spart în fața durității acestei vieți în care intrasem. Acum nu-mi am nimeni. Pe unii dintre noi îi mucea ideea sinuciderii. Cite valori din generația mea nu s-au pierdut? Cîți oameni, colegi de liceu strălucitori, colegi de facultate strălucitori au murit, colegi de ziaristică care au devenit victimele mizeriei? Am lucrat la „Adevărul”, am scris la „Dimineața” 11 luni, zi de zi, fără să primesc un leu. La fel s-a întimplat la început și cu Sahia și cu Gheorghe Diau. Eram bucuriți că puteam publica, mai dădeam și meditații, mai scriam și pentru alții, făceam totul numai să putem începe cîteva sute de lei ca să ne descurcăm de azi pe mâine.

REP.: Totuși profesor, prin această afirmație ați anticipat răspunsul la o întrebare pe care o pregătisem: privind în biografia dumnea-voastră aveți ce vă reproșa?

G. MACOVESCU: Cred că sînt la anul cînd pot să-mi privesc cu obiectivitate trecutul. Este cert că nu am făcut tot ce aș fi putut face, că am săvîrșit greșeli, că am avut politici și toate acestea sînt reproșuri însoțite de părere de rău. Dar un singur lucru nu-mi pot reproșa: îndoaiala asupra țelului. Am crezut întotdeauna în victoria clasei muncitoare, în partidul meu, tot așa cum am azi convingerea că vom învinge toate greutățile și vom crea o societate socialistă multilateral dezvoltată așa cum vrem noi comunistii, cum vrea poporul român. Realizarea acestui ideal este rezultatul unui efort colectiv condus de Partidul Comunist Român și al tuturor celor care depinde în bună măsură de efortul generațiilor tinere.

REP.: Așa cum precizăm la începutul convorbirii noastre, intenția acestui dialog e de a fi o față spre cititorul tînar. Mă folosesc de acest prilej pentru a solicita unui personalități cu o vastă experiență cum sînteți dv. părerea despre condițiile de muncă și viață, despre sarcinile tinerei generații.

G. MACOVESCU: Nu e un secret că tinerii au o pășesc în viața socială în condiții speciale, în condiții istorice cu totul noi. Trăim cu toți astăzi confluența dintre revoluția socialistă — în plină desfășurare — și revoluția științifico-tehnică — la începuturile ei. Lumea contemporană înaintea azi într-un ritm urias. Ei bine, în această perioadă care este cu totul excepțională și se pune omul probleme fantastice. Sintem pregătiți, sînteți pregătiți psihologic să primiți acest impact? Astăzi, cînd ne aflăm în plin proces de trecere de pe umeri noștri pe umerii dv. a marilor responsabilități sociale, v-ați pregătit suficient de bine gata pentru a prelua aceste sarcini? Noi trebuie să continuăm, să dezvoltăm revoluția și s-o trecem în mîinile dv. într-un moment foarte complicat. De aceea întrebarea fundamentală este dacă sînteți pregătiți pentru așa ceva, și dacă noi vă ajutăm suficient să vă pregătiți. Dacă nu veți fi pregătiți, viina va fi și a noastră, dar și a dv. Dacă nu veți fi pregătiți cu tenacitate pentru a face față exigențelor care vin o dată cu progresul, atunci veți plăti un tribut greu timpului. Iată cîteva întrebări care mă preocupă de multă vreme și pe care aș vrea să le discut cu tinerii.

REP.: În rubrica pe care o susțineți, și cu care ne onorați cititorii, aveți posibilitatea de a lega acest dialog. Ar fi interesant să ne mărturisii aprecierile dv. despre tinerii pe care-i cunoașteți nemijlocit!

G. MACOVESCU: Ca om, ca profesor, mă bucur să observ la actuala generație tînară preocupări superioare. Cu toate neîmplinirile acestei generații există la ea frînturi foarte adînci. Văd studenți cu lecturi foarte bogate, văd tineri ingineri cu cunoștințe temeinice și moderne, văd tineri muncitori manifestînd un interes organic pentru o viață spirituală. Ei vin cu probleme care te obligă să gîndești și asta e o mare satisfacție pentru mine. Sigur că sînt foarte multe de făcut, sigur că în rîndul tineretului de la noi mai sînt unele aspecte nepălucite, dar nu pe acestea caracterizează generația noastră care urmează. Generația tînară de astăzi are condiții net superioare celor avute de noi. Dar aceasta nu este suficient. Fără o atitudine revoluționară, fără o conștiință înaltă a responsabilității sociale, fără o pregătire profesională, etică și estetică nu va putea să tie în concordanță cu dezvoltarea societății, cu sarcina care îi stă în față: edificarea într-un ritm accelerat a socialismului în România.

DE LA PROSPECTAREA TEMELOR LA FILM — O ETAPĂ NECESARĂ: SCENARISTUL PROFESIONIST

OPINII

imagini de pe ecran. Reprezentarea preliminară care și ea la rîndul ei nu înseamnă decît puțin fără garanția decupajului regizoral. Fără viziunea celui care creează filmul, care înseamnă puțin dar înseamnă totul.

Vrem și ne trebuie un portofoliu de scenarii. Pentru aceasta trebuie să acceptăm activitatea secției scenarii a studioului nu mai în sensul realizării unui portofoliu de scenarii aflat în stadiul mai înainte amintit. Nu se poate da exemplu că în practica cinematografică mondială producătorul achiziționează pe baza subiectelor cuprinse în 10-12 pagini, dar se uită că acel producător este legat de scenariștii capabili să ofere, într-un timp care adesea nu depășește una sau două săptămîni, regizorului acest subiect de film și apoi pe baza a ceea ce se numește scenariu-regizoral să se stabilească cu aproximație minimă durata de filmare, prețul de cost. De-abia de la acest nivel se poate vorbi de un portofoliu de scenarii, de elaborarea unui plan de producție cinematografică pe un timp de doi-trei ani. Mai ales că scenariul regizoral e singurul ce permite cu exactitate și garanție semnificativă artistică și ideologică a viitorului film.

E bine că putem achiziționa

ducem lipsă de profesioniști ai scenariului.

Redactorii studioului București pot aproba sau respinge un subiect de film în măsura în care un redactor de editură poate să facă același lucru cu manuscrisul unei cărți. Dar manuscrisul unei cărți este o lucrare finită, tiparul nealterind valoarea estetică a operii. În cinematografie nu stă așa. Să ne închipuim că un subiect a fost aprobat. Cînd cum garantează că dezvoltat la formă inițială a unui scenariu, el poate fi fructificat? Redactorii nu sînt scenariști, rolul lor se mărginește la a depista subiecte de film, propunîndu-le (cu P) pentru a deveni scenarii, iar cînd primesc scenariu, rolul acestora redactori este de a le rezuma subiectul într-un referat...

Intr-un recent interviu tovarșul Mircea Sîntimbreanu, directorul general al Centrului Național al Cinematografiei, amintea de soluția cea mai bună pentru a „smulge” scenariul din decorațiile treptă birocratică, pe care adeseori ar trebui să se elaboreze un plan de producție cinematografică pe un timp de doi-trei ani. Mai ales că scenariul regizoral e singurul ce permite cu exactitate și garanție semnificativă artistică și ideologică a viitorului film.

E bine că putem achiziționa

de a munci cu scenariștii s-ar canaliza cu totul altfel, că ar dispărea suspiciunile, procedeele de registratură, rapurturile furtivoase ca și oportunistul unor concenși...

Se amintesc deci de „practica muncii cu scenariștii”. Cum ei

TUDOR STĂNESCU

La Galerile Apollo.

ASPIRAȚIE UNANIMĂ

Debutul ideal al stagiunii teatrale

După opinia mea, sigur că dacă ne raportăm la ideal, acest început de stagiune, ca și altele, comportă destul de multe obiecțiuni. Ce-ăș înțelege eu prin ideal? O deschidere a stagiunii festive — la o dată precisă ca universitățile, de pildă — cu premiere, chiar premiere absolute, adică piese ale dramaturgiei originale, care să facă toate sălii pline.

Totuși, față de stagiunile trecute, părerea mea e că stagiunea prezentă, cu toate lipsurile, a debutat mai bine; s-au prezentat mai multe premiere ca altă dată, unele dintre ele fiind spectacole interesante, chiar evenimente artistice consemnate ca atare și de presă. În București, pot spune că un asemenea eveniment teatral, luat în sine, ca valoare artistică este „Cui i-e frică de Virginia Wolf” — chiar dacă eu consider că nu această piesă trebuia să consemneze debutul stagiunii la Teatrul Național. Aceasta nu știebese însă valoarea în sine a spectacolului în care Radu Beligan a avut prilejul să-și demonstreze din plin inteligența și valoarea sa artistică.

Marea majoritate a teatrelor au arătat o griji deosebită pentru reprezentarea dramaturgiei românești. Totuși, multe dintre ele n-au început stagiunea cu o piesă originală fiindcă — prețind conducerea lor — o stagiune trebuie lansată „din plin”, cu un succes care să asigure prezența publicului pe tot parcursul ei. Or, afirmă unii directori de teatru, piesele românești nu reușesc totdeauna această „lansare în plin”. Noi ne ferim de măsuri administrative. Pentru noi ar fi ușor să dăm o dispoziție ca teatrele să înceapă stagiunea fix la 1 octombrie, să zicem, neapărat cu o premieră, neapărat cu o lucrare din drama-

sală; există, sînt convins, mari opere nevalorificate pe scenele teatrelor noastre, există și o tendință de promovare a unei dramaturgii ne semnificative, tendință pe care pot s-o înțeleg, dar nu pot s-o accept. Tendința aceasta nu putem s-o înfrîmăm, căci la aceasta încheamăm o categorie mare a publicului. Unele teatre au un public în proporție de 90 la sută amator de dramaturgie universală, dar nu de cea mai înaltă calitate. Trebuie însă neapărat să adaug că există alte teatre care au un public iubitor al dramaturgiei românești tot în proporție de 90 la sută. Ceea ce înseamnă că, de fapt, calitatea pieselor și desigur a spectacolelor își spun pînă la urmă cuvîntul. În ultima vreme publicul de teatru a crescut numeric, — fapt care anulează scuza unor directori de teatre ce pretind că Televiziunea, cinematografia au „răpit” o parte din publicul spectator și care, mai ales, înseamnă un îndemnul pentru o mare atenție la calitatea spectacolelor. Nu e vorba așadar de o „criză a publicului” ci de o rețineră a lui față de un teatru mediocru.

Și pentru că îmi afirm aceste câteva opinii printr-un ziar de tineret, trebuie să adaug cu regret că n-am știut să folosim mijloace cu adevărat eficiente pentru o multilaterală muncă de educare a publicului tînar. Spre regretul meu nu vîd în sălile de teatru un public predominant tînar, așa cum am văzut în străinătate unde mase de tineri umplu, efectiv, teatrele. Ne propunem ca împreună cu Ministerul Invățămîntului să găsim mijloace de atragere a tineretului la spectacole, să revizuiim pe cele vechi, să găsim fașe de real interes pentru tineri, în relația lor cu teatru.

AZI, ÎN LIBRĂRII

EDITURA MINERVA

• • • „Scrisori către Artur Gorovert”, lei 31,00
L. Blaga: „Teatru” lei 21,00
J. Conrad: „Negru de pe Narcis”, lei 5,00

EDITURA JUNIMEA — IAȘI

Aurel Leon: „Umbre”, lei 5,25
G. Sidorovici: „Vulpile” lei 3,50

EDITURA LITERA

M. Pretor: „Bridge” lei 11,00

EDITURA UNIVERS

V. Maiakovski: „Trei poeme de dragoste” lei 6,25

EDITURA ALBATROS

I. Petran: „Soarta altuia” lei 3,75

EDITURA „ION CREANGA”

G. Pietraru: „Intocarcerea lui Mihai-Haiducul”, vol. I lei 1,50
vol. II lei 1,50

EDITURA „EMINESCU”

D. Zamfirescu: „Viața la țară”, „Tănase Scatiu”, „In război”, lei 11,50

Romanul unui muncitor: FLOAREA DE FIER DE KOVACS ISTVAN

A văzut lumina tiparului în editura „Dacia” din Cluj volumul I al unui roman-document memorialistic scris de muncitorul metalurgist Kovacs Istvan. Pînă a nu se pensiona, autorul a muncit în diverse ateliere de turnătorie.

Valoarea cărții pe care o scrie constă tocmai în caracterul ei documentar, memorialistic.

„Floarea de fier” este autobiografia unui muncitor clujean care în anul de după primul război mondial, la fel ca alții alții, a fugit de sărăcie din sat și s-a angajat ucenic într-o uzină la oraș (în acest caz la turnăria Simonfi din Cluj).

Nu sînt aici cuvinte mari, fraze pompoase. Evenimentele sînt descrise simplu, convingător, natural. Fiecare moment prezentat în volum este o clipă de istorie veridică, a „anilor primi de după înființarea Partidului Comunist Român cînd mulți muncitori organizați căutau drumul spre acest detașament de avangardă a clasei muncitoare.

„Floarea de fier” este cartea devenirii sociale a unui tînar țărăn, a formării conștiinței de clasă a unui muncitor, conștient de forța și valoarea socială pe care o reprezintă.

Factura memorialistică, veridicitatea descrierilor, caracterul documentar fac din acest prim volum o carte deosebit de interesantă.

Inițiativa editurii „Dacia” de a publica acest prim volum trebuie salutată.

GHEORGHE I. BODFA

FRANZ STORCH: LA MARGINEA LUMINII

Majoritatea schițelor din acest volum sînt de factură psihologică, nelipsindu-le însă spiritul de investigație și elementul surpriză al romanului polițist. Schița care a dat și titlul culegerii ar fi cloecivă în acest sens:

„In schița „Cum muri Stumel”, Franz Storch evocă o pagină din ultimele săptămîni ale celui de al doilea război mondial, povestind soarta tragică a unui soldat care, dezertînd, e împușcat datorită unui coincidențe stupide. Tot războiul e fundalul schiței „Un pumn de făină”, în care ni se relatează secvențe din viața unei familii de țărani, secvențe cu o puternică rezonanță tragică.

Pe un monolog plin de coeziune îl adresa unui coleg de birou, monolog care dezvăluie perspectiva unor fapte și relații trecute, se bazează schița „Răfuiala”.

O poveste misterioasă și interesantă în aceeași măsură e „Trix”, cel care face gesturi” iar „Fotografic” ne primă volumului o nuanță de veselie, de umor.

Franz Storch reușește să surprindă cititorul, să-l pună în modurile cel mai neașteptat în diferite situații care schimbă radical datele problemei pe care le-a bănuș sau care s'au stabilit de autor anterior și poate că descoperim în această dexteritate și metoda, mîndrită și preferința pentru situații deosebite a scriitorului de literatură polițistă.

De remarcat ar mai fi și detaliul, fiecare proces psihologic, fiecare decor, fiecare personaj, fiecare situație, toate sînt studiate și descrise în amănunt.

DIETER HIRSCH

AGENDA

NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit din partea Președintelui Republicii Malgaze, **PHILIBERT TSIRANANA**, următoarea telegramă:

Poporul malgaze și eu însumi mulțumim călduros dumneavoastră și poporul român pentru mesajul de felicitări și urări, care ne-a mișcat profund, adresat cu ocazia sărbătorii noastre naționale.

Primire la vicepreședintele Consiliului de Stat

Vineri după-amiază, vicepreședintele Consiliului de Stat, **Emil Bodnaraș**, a primit pe **Pierre Gregoire**, președintele Camerei deputaților din Luxemburg, care se află în țara noastră la invitația Marii Adunări Naționale.

La întrevedere, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au luat parte Ștefan Voitec, președintele Marii Adunări Naționale, și Mircea Rebreanu, deputat în M.A.N.

Comunicat C. A. E. R.

In Comunicatul cu privire la cea de-a 49-a ședință a Comitetului Executiv al C.A.E.R., desfășurată între 20-22 octombrie, sub președinția reprezentantului României, Gh. Rădulescu, se arată că au fost examinate proiectele preliminare ale unor documente legate de realizarea sarcinilor de cercetare din cadrul sesiunii de lucru a XXIII-a și a XXIV-a ale C.A.E.R. și îndreptate spre adâncirea și perfecționarea în continuare a colaborării și dezvoltarea integrării economice socialiste. Comitetul Executiv va continua lucrările asupra proiectelor documentelor susmenționate.

Comitetul Executiv a luat cunoștință despre informarea Comisiei Permanente C.A.E.R. pentru construcția de mașini, cu privire la elaborarea de propuneri și recomandări referitoare la creșterea calității și asigurarea necesarului țării membre ale C.A.E.R. în utilaje pentru siderurgia, metalurgia neferoasă și industria carboniferă.

Comitetul Executiv a examinat propunerea privind organizarea colaborării țărilor membre ale C.A.E.R. pe următorii 10-15 ani în domeniul producției de vagoane de marfă, locomotive Diesel și autocamioane de mare tonaj, precum și adâncirea și lărgirea specializării și cooperării în producția de tractoare și a principalelor mașini agricole.

Simpozion cu tema:

„ORGANIZAREA ȘI CONDUCEREA INDUSTRIEI ÎN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA”

În zilele de 20-23 octombrie a.c. a avut loc la Comitetul Central al Partidului Comunist Român un simpozion cu tema „Organizarea și conducerea industriei în Republica Socialistă România”, la care au participat reprezentanții ai colegiului de redacție al revistei „Probleme ale păcii și socialismului”. Cu acest prilej, a fost înfățișată experiența Partidului Comunist Român privind organizarea, conducerea și planificarea economiei naționale. Principalele aspecte abordate în cadrul simpozionului vor fi publicate în revista „Probleme ale păcii și socialismului”.

Vineri seara, s-a înapoiat de la Moscova, tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, reprezentant permanent al Republicii Socialiste România în Consiliul de Ajutor Economic Reciproc, care a participat la lucrările celei de-a 49-a ședințe a Comitetului Executiv C.A.E.R.

Vineri a părăsit definitiv țara noastră, baronul Carl Rape, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în Republica Socialistă România.

Asociația pentru Națiunile Unite din România și Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale A.D.I.R.I. — au organizat vineri la prânz, o adunare festivă consacrată aniversării unui sfert de veac de la înființarea O.N.U.

Sub egida Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, a avut loc vineri la Casa de cultură a I.R.R.C.S. o seară culturală consacrată apropiată sărbătorii naționale a Iranului.

TÎRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI

Prilej pentru stabilirea de noi posibilități de cooperare economică

Inaugurat în prezența președintelui Consiliului de Stat al României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, timp de aproape două săptămâni, Tîrgul internațional al Bucureștii a polarizat atenția specialiștilor, a oamenilor de afaceri din numeroase țări ale lumii, s-a situat în centrul atenției publicului român, a oaspeților de peste hotare sosiți special în acest scop. Concepția ca mijloc de prezentare a celor mai recente reușite în industria construcțiilor de mașini, manifestarea economică găzduită de Capitala României a stîrnit un interes deosebit. Propunându-și să ogîndească stadiul de dezvoltare al industriei noastre constructoare de mașini în plin proces de diversificare și modernizare, urmărind să prilejuiască informarea reciprocă, să mijlocească tranzacții comerciale tîrgul s-a bucurat de

la prima sa ediție de o participare numeroasă. După cum se știe și au dat întâlnire în complexul expozițional din Piața Științei firme din 30 de țări ale lumii, fiind organizate un număr de 27 de pavilioane naționale, inclusiv România.

Acum, cînd au mai rămas puține ore pînă la închiderea tîrgului internațional, am cîntat să stîm de vorbă cu oaspeții noștri. Ce a însemnat pentru dvs. prezența la București, ce impresii vă despartăți de prima ediție a tîrgului internațional găzduit de România? Iată întrebări la care am invitat să ne răspundă pe cîțiva dintre cei cărora le-a fost încredințată misiunea conducerii pavilioanelor țărilor respective la București.

Publicăm, începînd de astăzi, cuvintele cu care s-a răspuns solicitării noastre.

„În primul rînd, am putut să ne dăm seama foarte bine, vizitînd pavilionul românesc, de stadiul înalt atins de industria construcțiilor de mașini din țara dvs. Ca invitați la primul tîrg internațional organizat de România am căutat să prezintăm celor interesați produse caracteristice industriei bulgare, comercializate prin firmele Balkancar, Masinoexport, Tehnoexport, Electroimpex, Izotimpex și Avtoimpex.

Tîrgul internațional din București face o bună impresie, în primul rînd, prin organizarea sa rațională — pavilioane spațioase confortabile, propice expunerii produselor de diferite tipuri și mărimi. De menționat, de asemenea, prețurile serioase a tuturor participanților pentru a asigura succesul acestei manifestări. Un du-te-vino de specialiști care vin să se intereseze de diferite produse, cer prospecte, solicite relații suplimentare. În plus, o notă bună pentru organizatorii cu care colaborarea a fost foarte multumitoare, în ce ne privește găsind o înțelegere deplină în toate problemele ce s-au ridicat în intervalul de timp de cînd ne aflăm aici.

Prima ediție a tîrgului internațional din București se găsește să și închidă porțile. De la început și pînă acum cifra celor care s-au înscris pe tractoriile atit de diferite, pline de tentații, ale pavilioanelor se apropie de 400.000. Centru de mare densitate al tehnicii moderne, Tîrgul internațional București este de la o zi la alta locul unde timpul își verifică imposibilitatea de a permite cuprinderea, pas cu pas, a fiecărui stand, de a lăsa pe vizitator să aprofundeze drumul și stadiul atins de un produs sau altul pe curba perfecțiunii. Rămîne la dispoziția vizitatorului însă posibilitatea înregistrării bogatului volum expozițional, ca apoi, prospectele să-l ajute la decantarea impresiilor, a aprecierilor.

Din nou în pavilionul central, de astădată la capătul scării unde își află locul mașinile și aparatele aparținătoare producătorilor belgieni. Centru de interes aici — utilajele folosite în industria ușoară.

Singura țară sud-americană înființată în incinta Tîrgului internațional București, Argentina, aduce în vitrinele amenajate măturții ale unor preocupări din ce în ce mai susținute pentru impulsionarea dezvoltării sale industriale. Se bucură de succes articolele de pielărie-încălțăminte, mașinile de uz casnic, reține atenția producția de artizanat, îndeosebi foarte reușita gamă de articole din fier forjat.

Faptul că încă de la înaugurarea tîrgului specializării care au vizitat pavilionul nostru au fost atrase nu doar de firme cu renume bine cunoscute ci de produsele tuturor expozițiilor face să ne îndemne convingerea că tîrgul din Capitala dvs. reușește să înfrumusețeze cu succes rolul pozitiv de cunoaștere, de extindere a relațiilor comerciale, ne spunea ieri după-amiază, dl. E. I. Lewington, director al pavilionului Marii Britanii. Spunînd de expunerea stîm sugestive pentru interesul cu care producătorii englezi doresc să difuzeze produsele lor, îndeosebi utilajele și instalațiile industriale, cu performanțe foarte ridicate. Cînd spunem aceasta ne gîndim la mașinile pentru prelucrarea prin așchiere a metalelor echipate cu aparataj de înaltă clasă, la mașinile de rectificat, la componentele și instalațiile de automatizare, la mașinile destinate lucrărilor de construcții. Atenția specialiștilor este rîvnită în special de gama calculatoarelor electronice, de mare succes în Anglia cit și dincolo de hotarele ei.

În timp ce prin fața stăndurilor cu expozate rulează ză zăcîmii de oameni, între specialiști, între oameni de afaceri au loc discuții, se duc tratative, se încheie contracte, este pregătit terenul unor viitoare tranzacții, conținîndu-se astfel, cu fiecare oră, eficiența plurivalentă a tîrgului.

Opinii privind însemnătatea acestei mari manifestări economice internaționale le vom afla solicitînd părerea citorva dintre oaspeții noștri, conducători ai unor pavilioane naționale reunite sub emblema tîrgului din Capitala României.

N. U.

IOHANNES OEHME, directorul pavilionului Republicii Democratice Germane.

Constatăm cu satisfacție că Tîrgul internațional de la București ne-a oferit o ocazie foarte bună pentru a prospecta în comun și a stabili noi posibilități de colaborare și cooperare economică între România și Republica Democrată Germană. Am primit în aceste zile, pe suprafața de 2.000 m.p. rezervată expozitorilor noastre foarte mulți vizitatori, specialiști și experți din fabricile și instituții, de la ministere. Studiul ofertelor a creat posibilitatea unor afaceri

comerciale fructuoase, de mai multe milioane de ruble. Contractele realizate aici corespund întru totul speranțelor cu care am venit la București. Așa cum era de așteptat, cele mai solicitate au fost mașinile-unelte, mașinile de prelucrare a datelor, instrumentele optice, Contractările deja finalizate, discuțiile purtate reprezentanților noștri sunt foarte bune punct de pornire pentru dezvoltarea schimburilor de mărfuri în decursul următorilor cinci ani.

Am dori să adăugăm, în ce privește organizarea întîlnirii aici, că după părerea noastră, Bucureștii a debutat foarte bine în familia orașelor tîrguri. Trebuie să adăugăm de asemenea, că pavilionul ce ne-a fost pus la dispoziție este foarte bine construit și corespunde întru totul așteptărilor noastre.

MIRKO NIKOLOV DIMITROV, directorul pavilionului Republicii Populare Bulgare.

„Pentru noi tîrgul din Capitala dvs. a fost un prilej foarte bun de a înfrîna specialiștii români, de a ne informa reciproc. Este normal să fie așa deoarece în ultimii ani ambele țări au dezvoltat cu succes industria lor, iar colaborarea româno-bulgară a evoluat ascendent atît în domeniul economic cit și cel tehnico-stîin-

țific. Noi, am putut să ne dăm seama foarte bine, vizitînd pavilionul românesc, de stadiul înalt atins de industria construcțiilor de mașini din țara dvs. Ca invitați la primul tîrg internațional organizat de România am căutat să prezintăm celor interesați produse caracteristice industriei bulgare, comercializate prin firmele Balkancar, Masinoexport, Tehnoexport, Electroimpex, Izotimpex și Avtoimpex.

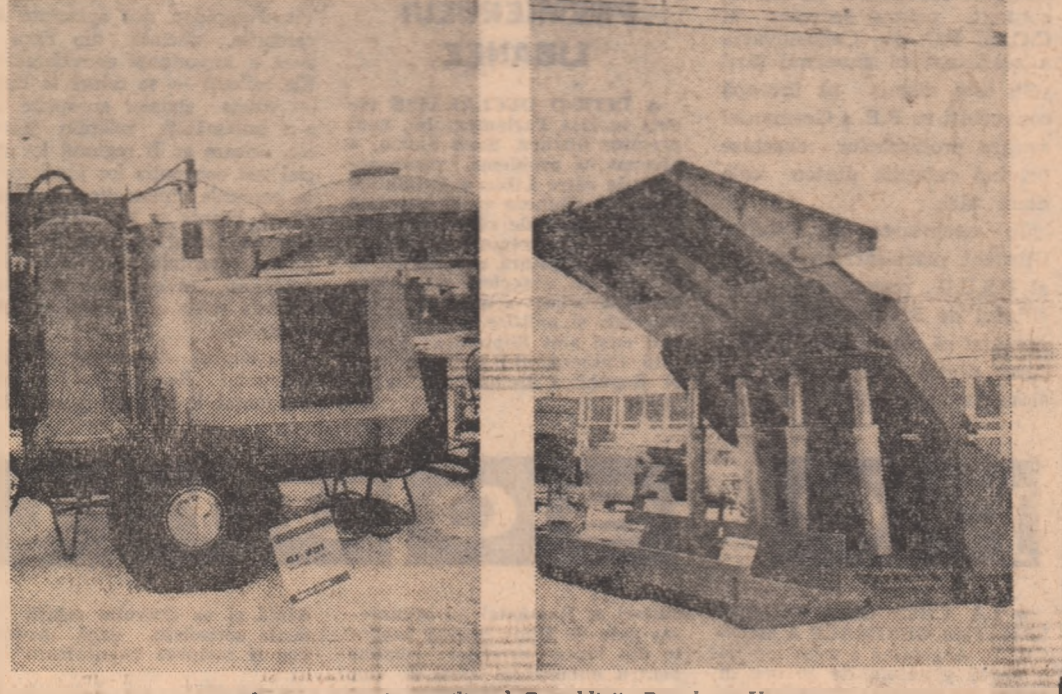
Tîrgul internațional din București face o bună impresie, în primul rînd, prin organizarea sa rațională — pavilioane spațioase confortabile, propice expunerii produselor de diferite tipuri și mărimi. De menționat, de asemenea, prețurile serioase a tuturor participanților pentru a asigura succesul acestei manifestări. Un du-te-vino de specialiști care vin să se intereseze de diferite produse, cer prospecte, solicite relații suplimentare. În plus, o notă bună pentru organizatorii cu care colaborarea a fost foarte multumitoare, în ce ne privește găsind o înțelegere deplină în toate problemele ce s-au ridicat în intervalul de timp de cînd ne aflăm aici.

„Întreprinderea „Metalimport” a fost vizitată de reprezentanții ai firmei „Ikebaha Shokai Ltd” din Japonia care s-au interesat de posibilitățile de cumpărare a unor produse neferoase, în special aluminiu în blocuri, platină de aluminiu și sîrmă. K. Matsui, din partea firmei „Nishio-Iwaco, Ltd”, a discutat și a contractat achiziționarea a aproximativ 2.000 tone de produse din metale neferoase.

„Reprezentanții „Metalimportului” au purtat, de asemenea, discuții cu delegații ai firmei „International Zair's Organization” privind exportul în Franța a unei cantități de aproximativ 20.000 tone oțel-beton.

„O delegație a firmei italiene „Trafilerie e Laminati di Metall” condusă de directorul general Ivo Frontini, a purtat conversații în vederea unor tranzacții pentru 3.840 tone blocuri de aluminiu, sîrmă și platină de aluminiu.

„În cadrul discuțiilor purtate cu reprezentanții firmei „Deutsche Stahl”, „Metalimport” a contractat exportul a peste 60.000 tone laminate în R. D. Germană.

Produce expuse în pavilionul Republicii Populare Ungare.

SPORT • SPORT

FOTBAL: Cupajul interbucureștean

Duminică, pe Stadionul „23 August” orele 19.00: Rapid — Progresul; orele 15.00: Dinamo București — Steaua.

Meciul lotului A în Olanda — contramandat

Meciul dintre reprezentativa de fotbal a țării noastre și echipa olandeză A.D.O. — care urma să se dispute miercuri, a fost contramandat. Federația de specialitate olandeză a interzis formației A.D.O. să joace cu scolarii din provincie, motivînd înscărilor „amicale” ar face să scadă interesul în jurul apropiatului meci internațional Olanda-România, meci programat în luna decembrie, la Haga, în această situație, „tricolorii” vor întâlni miercuri, în un joc-joc, formația bucureșteană Sportul Muncitoresc (din divizia C). Antrenorul emerit prof. Angelo Niculescu ne-a comunicat, ieri, că selecționabilii din provincie — cu excepția titularilor **Dobrin, Florian Dumitrescu și Mocanu** — nu au fost convocați la București.

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE ȘAH

O zi bună pentru „olimpici”...

Între două runde, redactorul nostru, **FLORIN GHEORGHIU**, mare maestru internațional, relatează:

În runda a treia a finalei campionatului național de șah „olimpici” român, care au reprezentat, recent, țara la Siegen (R.F.G.), au avut, într-adevăr, o zi plină. În cele cinci partide pe care le-au disputat, ei au realizat patru puncte. În înfrîngerea Vaisman—Gheorghiu, albul a jucat o variantă de atac din apărarea siciliană care avea însă defectul că slăbea flancul regelui. Negrul s-a apărut foarte exact, a contraatacat la momentul oportun și în fața amenințărilor imparable de mat, Vaisman a cedat. Foarte agitată a fost partida Mozeș—Ciocliță, în care Mozeș, unul din cei mai talentați jucători ai generației tinere, a preluat de la început inițiativa, l-a obligat pe adversar la o defensivă îndelungată, obținînd avantaj de spațiu și apoi material. A intervenit însă criza de timp —

dușmanul nr. 1 al șahiștilor — și tînarul Mozeș a greșit, permițînd experimentului său adversar să cîștige o calitate și cu asta și partida. O bună partidă pozițională a cîștigat, cu negrul, Ghiescu, în fața debutantului Kertesz. Nici aici lucrurile nu au fost atît de clare. Kertesz a jucat un sistem periculos contra apărării Alehin, a obținut cîteva amenințări tactice însă din punct de vedere strategic poziția sa era compromisă. Ghiescu a respins amenințările tactice și și-a realizat cu o bună tehnică avantajul de un pion. În partidele Ungureanu—Pavlov și Reicher—Georgescu, „olimpicii” nu au obținut decît remiză. Se poate spune chiar că în prima partidă, acest rezultat îl nedreptățește puțin pe Pavlov, care a stat evident mai bine și a trebuit să accepte remiză din cauza lipsei de timp.

Două partide bune — jucate de doi tineri concurenți — au fost Joita — Segal și Tratatovici — Bena. În prima, Segal a egalat destul de ușor și în duelul tactic care a urmat l-a „păcălit” pe adversar cîștigînd două piese pentru un turn, avantaj care s-a dovedit suficient pentru victorie. În debutul debutanților, Tratatovici a obținut avantaj în deschiderea. Bena a complicat apoi jocul foarte mult, însă în momentul cînd se părea că poziția lui s-a consolidat și-a suprastimulat șansele și în complicitățile ce au urmat a făcut o greșeală și-a pierdut. Două partide de luptă cu rezultate echitabile (remiză) au fost Buză — Solomonovici și Ghindă — Neamtu. În prima, Buză a stat mai bine, a atacat, însă negrul s-a apărut corect și a simplificat jocul. În cea de a doua, Neamtu (cu negrul) a avut avantaj, a fost surprins însă de o combinație egalizatoare a adversarului. O singură partidă e-a întrerupt: Ghizdavu — Iljin, în poziție foarte complicată dar la prima vedere remiza este inevitabilă.

RUGBY

MÎINE, LA ROVIGO: ITALIA-ROMÂNIA

Stadionul din Rovigo va găzdui mîine înfrîngerea Italia — România. Interesul stîrnit, pregătirile făcute, sînt un indiciu pentru o partidă de calitate. O victorie românească ar consfinți primul succes în deplasare.

Iată lotul României care la ora 15 (ora locală), la fluierul arbitrilor **Roger Anstry** (Franța), îl vor alina antrenorii români **prof. AL. TEOFILOVICI și PETRE COSMĂNESCU: Baciu, Iorgulescu, Dinu, Șerban, Atanasiu, Răscanu, Tutuianu, Pop, Mateescu, Trimescu, Dragomirescu, Nicu, Braga, Suciu, Durbac, Rezerve: Eftimie, Giuguc, Marinescu.**

Cunoscînd puterea de luptă și dăruirea de care sînt capabili rugbiștii români credem într-o comportare bună. SUCCES!

G. F.

PREZENȚĂ ACTIVĂ

(Urmare din pag. 1)

Așadar, tot intenții de viitor, ca și în cazul Elvirei Piepeta, dar de astă dată precis conturate, prin a căror transparență în practică evoluția economistului Tudor Dumitru către o muncă complexă, racordată pe lungimea de undă a specialității sale va fi din plin asigurată.

Investigațiile noastre conduc din păcate la concluzia că astfel de situații constituie excepții de la regula generală, de cele mai multe ori între năzuințele tînarului economist și ceea ce se înfrumusețează în realitate există distanțe considerabile.

Repatriat la un serviciu funcțional — aprovizionare sau preț de cost, financiar sau desfacere, — specialistul își pierde treptat, în hățul lucrărilor de rutină, capacitatea novatoare, munca pe care o execută, deși socialmente utilă, valorificînd incomplet investiția la căruia obiect de cost. Discuția cu două tinere economiste — Maria Constantinescu și Constanța Chițu, absolute — rețineți — cu medii mari la examenul de stat, promovate în 1964 și 1966 la Academia de

studii economice, — salariate ale Centralei de utilaj petrolifer din Ploiești, ne oferă argumente convingătoare în acest sens.

De ce să nu recunoaștem deschis, afirmă Maria Constantinescu — cele 8 ore le folosesc pentru emiterea repartițiilor centralizate, distribuirea necesarelor de materiale, etc. Muncă de concepție?... — Consider, ne spune tov. Constanța Chițu, că multe dintre lucrările pe care le execut nu au nevoie de pregătire superioară.

Distingem în glasul interlocutoarelor noastre o placiditate cuturală anormală la vîrsta lor, pregătiri de care au beneficiat.

Ce-i drept, își amintește Maria Constantinescu — tovarășul contabil șef — Nicolae Szabo — a încercat să mobilizeze cîndva toate cadrele economice din uzină în scopul participării noastre, nemijlocite, la organizarea științifică a producției și a muncii. Eu una am fost la prima ședință. Totul s-a rezumat la atît.

Este momentul să amintim că în urmă cu un an, contabilul șef

a încercat să orienteze activitatea tinerelor cadre economice cu pregătire superioară în activitatea de concepție, insistîndu-se asupra sprijinului pe care trebuie să-l dea această categorie de specialiști asupra aptitudinii necesare în creșterea eficienței economice.

— Reușim — ne spune tov. Nicolae Szabo — să anonsăm o problemă ce durea de mai mult timp uzina: prețul de cost. S-a făcut un studiu complet vizînd introducerea sistemului informațional, s-au găsit și metode de utilizare a stației de mecanizare a evidenței, precum și posibilități de control a cheitului. Apoi... Apoi acțiunea s-a oprit.

Momentul întreruperii unei inițiative ce promitea a fi valoroasă l-a constituit înființarea Centralei Industriale a utilajului petrolifer pe scheletul Uzinei „1 Mai”. Paradoxal este că tocmai de la această dată cînd problemele, prin forța împrejurărilor, au căpătat un caracter mai complex — necesitănd mai mult decît înaintea analiza și interpretarea datelor, impulsul dat de contabilul șef al uzinei, a rămas fără ecou. Sîntem de acum în fața unui alt aspect al lucrurilor, vizînd de astă dată nemijlocit interesul pe care fiecare îl acordă atribuțiilor sale. A te multumi cu adunarea coloanelor de cifre sau completarea facturilor și formularelor, posturi în care se complac destui tineri specialiști și de la Centrala despre care vorbim dar și din alte întreprinderi, vorbesc în fapt despre renunțarea la profesie, deveni indubiabilă, la plafonare. Ne sîntim obligați să menționăm că începutul acestui drum trebuie cîntat chiar în primul an după angajare. Deși Maria Constantinescu a absolvit cursurile Facultății de economie industrială ea a fost repatriată la serviciul aprovizionare în care pe nesimțite locul satisfacției muncii de concepție îl ocupă rutina, munca de uzură soldată cu ironsirea dorinței de perfecționare, cu staționarea în dezinteres al tinerilor economiști.

Meridian • Meridian

● Tenismanul român Ion Țiriac e-a calificat în finala tîrgului internațional de la Stalybridge (Anglia). În semifinală, Ion Țiriac l-a învins cu 8-6, 6-4 pe cehoslovacul Vladimir Zednik. Partida, deosebit de spectaculoasă, a durat 58 de minute.

● Între 8 și 15 noiembrie în orașul maghiar Miskolc se vor desfășura întrecerile primei ediții a campionatelor europene de box pentru tîneret. La această competiție țara noastră va fi reprezentată de 10 pugiliști: St. Boboc (Dinamo București) — semimiușcă, Dinu Condat (Dinamo Bacău) — mușcă, Tomi Mircea (Steaua) — oo-

coș, Gh. Ciocliță (P.A.L. Beălă) — până, Cornel Dumitrescu (Voinea Buzău) — semiușoară, Sandu Mihalcea (Dinamo) — ușoară, D. Moraru (Steaua) — semimiușcă, Ștefan Florea (Progresul București) — mijlocie-mică, I. Sliste (Steaua) — semiușcă și D. Zelnică (Steaua) — grea. Nu se va deplasa boxer la cat. mijlocie. Antrenorul echipei este Eugen Fîhrész.

● După o zi de odihnă, turneul final al campionatului național de polo pe apă a fost reluat la bazinul Floreasca din Capitală. În prima zi a returului, Dinamo a terminat la ega-

litate: 6-6 cu Steaua, iar Rapid a învins cu scorul de 11-6 pe Voinea Cluj.

● Campionatele mondiale de tir au continuat la Phoenix (Arizona) cu desfășurarea probei de armă standard. La masculin, pe primul loc s-a clasat americanul John Writer cu 579 puncte, urmat de Andrezej (Polonia) 576 puncte și Wunderlich (R. D. Germană) — 575 puncte. Ștefan Caban (România) și Petre Sandor (România) au ocupat locurile 13 și 14 cu 568 p. și respectiv 567 p. Gh. Vasilescu s-a clasat pe locul 31 cu 560 puncte. Pe echipe a cîștigat U.R.S.S. — 2270 puncte. România a ocupat locul 7.

Simbata
ULTIMA ZI
PRONOSPORT

PRONOSTICUL ZIARULUI NOSTRU PENTRU CONCURSUL PRONOSPORT NR. 43 (etapele din 25 octombrie '70)

Dinamo București — Steaua	1
Rapid — Progresul	X
Politehnica — Univ. Craiova	1
C.F.R. Cluj — „U” Cluj	X
Petrolul — Steagul roșu	1
Jiul — F. C. Argeș	1
Farul — Dinamo Bacău	1
U.T.A. — C.F.R. Timișoara	1
Juventus — Milan	X
Internazionale — Cagliari	X
Florentina — Napoli	X
Lanerossi — Torino	X
Varese — Roma	X

de peste hotare

Lucrările Sesiunii jubiliare a Adunării Generale a O. N. U. se apropie de sfârșit

NAȚIUNILE UNITE 23 (Agerpres). — De la trimiterea specială: Marea majoritate a participanților la sesiunea jubiliară a O.N.U. se opresc cu insistență asupra principiilor fundamentale ale Cartei, subliniind importanța aplicării lor în relațiile internaționale și cerând consolidarea rolului O.N.U. în probleme majore, în fruntea cărora sînt situate pacea și securitatea. La încheierea acestei sesiuni s-a referit în cuvîntarea sa de joi, președintele Pakistanei, Yahya Khan, care a arătat că ea nu trebuie să însemne doar simpla absență a conflictului armat, ci să aibă la bază principiile echității și justiției. O.N.U. a spus el, ar trebui să reprezinte mijlocul eficient prin care voința colectivă a națiunilor, mari și mici, avute și sărace, să se impună în diferite situații conform normelor legalității internaționale. Un pas esențial pentru întărirea păcii și securității internaționale, a considerat el, este restabilirea de urgență a drepturilor legitime ale R. P. Chineze la O.N.U.

Sensul real al acestei aniversări, a arătat în discursul său ministrul de externe al Italiei, Aldo Moro, derivă din faptul că sesiunea jubiliară oferă prilejul de a da un impuls nou, practic, eforturilor de instaurare a unei legalități internaționale mai corespunzătoare cu principiile Cartei adoptate la San Francisco cu 25 de ani în urmă. Acest lucru, după părerea sa, este imperios necesar, dat fiind că societatea internațională de astăzi nu reflectă încă marile idealuri ale Cartei, în lume rămîn încă răzbindite conflicte armate, politica de forță, ura rasială, sărăcia și foametea, prăpăstii între țările avute și cele sărace.

Considerîndu-se că, în prezent, există în Europa „perspective încurajatoare”, ministrul de externe al Italiei a arătat că mai rămîn desigur probleme în suspensie, dar a adăugat că „relaxarea tensiunii ar putea duce la relații bazate pe mai multă încredere între țările continentului nostru și la contacte mai fructuoase între ele, în interesul general al păcii”.

Referindu-se la rîndul său la viabilitatea principiilor Cartei și imperfecțiunile O.N.U., Maurice Schumann, ministrul de externe al Franței, a acordat principala atenție problemelor europene și procesului de destindere. Expunînd unele aspecte ale politicii Franței în Europa, el a spus, printre altele, că „primele roade ale politicii de destindere încep să apară astăzi aî în vest, est și în est”. Ministrul de externe francez a relevat că „destinderea înseamnă, desigur, refuzul de a opune o parte a Europei

celeilalte” și că „în vederea unei reale securități, destinderea mai înseamnă, de asemenea, crearea unor durabile condiții fundamentale pentru pace, respectînd structurile sociale și principiile de organizare politică și economică pe care fiecare națiune și le alege, făcînd astfel posibilă afirmarea identității naționale și libera circulație a ideilor, mărfurilor și oamenilor și creînd, prin cooperare, posibilitatea unui dialog permanent și sincer”. „În acest spirit, a arătat el, privim noi în mod favorabil o conferință general-europeană asupra securității și asupra altor probleme”.

Realizările de pînă acum și perspectivele O.N.U., capacitatea de a contribui la rezolvarea problemelor care confruntă astăzi comunitatea internațională, au format în mare parte conținutul discursului rostit de primul ministru al Danemarcei, Hilmar Baunsgaard. El a subliniat, printre altele, că este de însemnătate covârșitoare recunoașterea drepturilor R. P. Chineze la O.N.U. și și-a exprimat speranța că toate părțile implicate în conflictul din Vietnam își vor intensifica eforturile pentru a ajunge la o soluție negociată.

Referindu-se apoi la situația din Europa, el a considerat că semnarea recentă a Tratatului sovieto-vest-german este importantă pentru procesul de normalizare a relațiilor intereuropene, exprîmîndu-și totodată „speranța că această evoluție va face posibilă convocarea unei conferințe a securității și cooperării europene, îndreptată spre o consolidare generală a stabilității pe continentul european”.

Sesiunea jubiliară și-a conti-

nuat lucrările vineri dimineața într-o ambianță similară. Primul discurs a fost rostit de președintele Finlandei, Urho Kekkonen, care a spus că o securitate internațională autentică trebuie să se bazeze pe respectul universal al principiilor fundamentale din Carta O.N.U., astfel încît statele să se abțină de la folosirea forței sau amenințarea cu forța, de la amestecul în treburile interne ale altora și să respecte integritatea teritorială și independența politică a altora. Oprindu-se asupra desfășurării dialogului intereuropean, președintele Finlandei a arătat că țara sa va continua să acorde sprijin cauzei securității europene și și-a exprimat speranța că „în felul acesta, Europa, sursa a două războaie mondiale, ar putea vedea începutul unei noi ere de securitate și prosperitate, fără precedent în istorie”.

În continuare, au luat cuvîntul Jan Marko, ministrul de externe al Cehoslovaciei, Edward Heath, primul ministru al Marii Britanii, Indira Gandhi, primul ministru al Indiei, generalul Anastasio Somoza, președintele Republicii Nicaragua, Per Borten, primul ministru al Norvegiei.

În seșina de vineri după-amiază a sesiunii jubiliare au rostit discursuri Haile Selassie, împăratul Etiopiei, Richard Nixon, președintele Statelor Unite, François Tombalbaye, președintele Republicii Ciad, arhiepiscopul Makarios, președintele Ciprului, Hubert Maga, președintele Republicii Dahomey, Abdelaziz Bouffika, ministrul de externe al Algeriei, și A. de Schrijver, ministrul de stat și trimis special al guvernului Belgiei.

Tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat laboratoare de cercetări din New Jersey

Tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat vineri dimineața, însoțită de Corneliu Bogdan, ambasadorul României la Washington, laboratoarele de cercetări petrochimice din New Jersey ale societății „E.S.S.O.” din cadrul lui „Standard Oil”. Întîmpinată la sosire de John McNab, vicepreședinte al companiei de cercetări a societății „E.S.S.O.”, de Miller Swaney și Lee Mullen jr., membri ai conducerii laboratoarelor, tovarășa Elena Ceaușescu a vizitat unele secțiuni de cercetări și elaborări

de noi tehnologii de producție în domeniul cauciucului și polimerilor. În cursul vizitei, tovarășa Elena Ceaușescu s-a interesat pe larg de probleme cu caracter științific ale cercetărilor, precum și de orientarea studiilor efectuate aici în vederea punerii la punct a noi procedee de fabricație, primind ample explicații din partea conducerii și specialiștilor laboratoarelor.

Joi seara, tovarășii Dumitru Popescu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., deputat în Marea Adunare Națională, Corneliu Mînescu, ministrul afacerilor externe, și George Dăncușca, reprezentantul permanent al României la O.N.U., au luat parte la un dîneu oferit de Ștefan Jedrycowski, ministrul afacerilor externe al R. P. Polone, în cinstea delegaților din unele țări socialiste, prezente la Sesiunea jubiliară a Națiunilor Unite.

Delegația de partid și guvernamentală a R. D. G. în Cehoslovacia

MITINGUL DE LA PRAGA

PRAGA 23 (Agerpres) — Vorbînd la mitingul oamenilor muncii din Praga organizat cu prilejul vizitei delegației de partid și guvernamentale a R. D. Germane, Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia, a subliniat faptul că convorbirile dintre delegațiile noastre, a subliniat vorbitorul, confirmă deplina identitate de păreri a partidelor și guvernelor Cehoslovaciei și R. D. G. asupra problemelor privind dezvoltarea reciprocă a relațiilor

teritoriale și a precizarea situației internaționale. Gustav Husak a exprimat sprijinul față de eforturile pe care R. D. Germană le depune pentru normalizarea relațiilor dintre cele două state germane. Impărtășind părerea tovarășilor germani conform căreia convorbirile și relațiile reciproce trebuie să se întemeieze pe egalitatea în drepturi, pe normele dreptului internațional, pe recunoașterea integrității teritoriale și a principiului neamestecului în treburile interne ale celorlalte și pe inadmisibilitatea vresei discriminări.

Cu referire la problema securității europene, Gustav Husak a relevat dialogul politic care are loc în jurul acestei teme, amintînd propunerile țării socialiste menite să ducă la realizarea practică a acestor vechi deziderate: al popoarelor europene. În același context, primul secretar al C.C. al P. C. din Cehoslovacia a reafirmat că guvernul țării sale este dispus să înceapă convorbiri cu R. P. Germaniei asupra problemelor deschise privind relațiile dintre cele două țări.

În cuvîntarea sa, Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., președintele Consiliului de Stat al R. D. G., a apreciat că relațiile de colaborare dintre R. D. G. și Cehoslovacia reprezintă o ne-

cesitate inevitabilă și a exprimat convingerea că rezultatul convorbirilor dintre delegațiile celor două țări va fi crearea unor condiții noi pentru întărirea pe mai departe a economiilor R. D. G. și R. S. C.

Referindu-se la problemele europene, Walter Ulbricht a subliniat faptul că coexistența pașnică este posibilă numai pe baza menținerii statu quo-ului rezultat în urma celui de-al doilea război mondial. Un loc deosebit în eforturile noastre comune, a spus vorbitorul, îl ocupă conferința europeană, spre a cărei convocare tindem.

Walter Ulbricht a apreciat încheierea Tratatului dintre R. S. S. și R. F. a Germaniei ca un semnal pas spre pace și securitate în Europa. Calificînd Tratatul ca o importanță contribuție a guvernului Brandt la cauza asigurării păcii și destinderii permanente a încordării, vorbitorul a relevat că el corespunde intereselor tuturor popoarelor iubitoare de pace, inclusiv ale R. F. a Germaniei.

Președintele Consiliului de Stat al R. D. G. a subliniat că pacea și dezvoltarea colaborării impun ca R. D. Germană și R. P. Germaniei să fie primite în O.N.U. ca membri cu drepturi egale.

DECLARAȚIA PREMIERULUI LIBANEZ

INTR-O DECLARAȚIE făcută în fața Parlamentului, noul premier libanez, Saeb Salam, a afirmat că problema recunoașterii de către Liban a Republicii Populare Chineză va fi abordată în scurt timp de către cabinetul său. A spus vînzătorul că Libanul este în legătură cu această problemă și negociază și să stabilească relații economice, comerciale și politice cu astăzi de țări cum sînt Republica Populară Chineză, R. P. D. Coreeană și Republica Democrată Vietnam.

pe scurt

militari ai României au organizat gale de filme redînd aspecte din lupta ostașilor români pentru eliberarea țării de sub jugul fascist și din pregătirea de luptă și politică a militaților din forțele noastre armate.

INTERVIU PREȘEDINTELUI BOLIVIEI

INTR-UN INTERVIU acordat unor marșii sovietici, noul președinte bolivian, Juan Jose Torres, a reafirmat declarația făcută imediat după preluarea puterii, potrivit căreia Bolivia aparține lumii a treia și va duce o politică externă independentă. „Guvernul meu, a spus el, va promova cu fermitate o politică externă indepen-

În urma actelor de piraterie aeriană militarii elvețieni asigură paza aeroportului din Zürich.

Vizita președintelui Iugoslaviei în Franța

Președintele Iugoslaviei, Iosip Broz Tito, a sosit vineri la Paris într-o vizită oficială, venind de la Haga. El a fost primit, la scurt timp după sosire, la Palatul Elvsee de președintele Georges Pompidou. Apoi a avut loc o întrevedere lărgită și cu participarea primului ministru francez Jacques Chaban-Delmas și a secretarului de stat pentru afaceri externe al Iugoslaviei, Mirko Tepavac.

Correspondentul Agerpres la Paris, Georges Dascal, informează că, deși de scurtă durată și cu caracter privat, convorbirile Tito-Pompidou sînt apreciate de cercurile oficiale din Paris a avea o importanță considerabilă. Ele reflectă — se relevă la Paris — voința statelor europene de a-și îmbunătăți relațiile dintre ele, oricare ar fi regimul lor social sau concepția lor ideologică. În cercurile diplomatice se adaugă că Franța și Iugoslavia folosesc un limbaj apropiat în menținerea dreptului tuturor țărilor europene de a-și face ascultate părerea și de a-și hotărî singure destinele.

Purtătorul de cuvînt al președintelui Republicii Franceze a anunțat la sfîrșitul acestei în-

trevederi că președintele Pompidou a acceptat invitația de a face o vizită în Iugoslavia.

În comunicatul cu privire la vizita președintelui Iosip Broz Tito în Olanda, se arată că în cursul convorbirilor purtate cu acest prilej, s-a constatat existența unor bune relații între cele două țări și s-a exprimat dorința comună de dezvoltare colaborarea în toate domeniile.

În cadrul convorbirilor, a fost examinată situația internațională actuală și îndeosebi cea din Europa, menționîndu-se comunicatul. Ambele părți au căzut de acord asupra necesității de a se dezvolta colaborarea dintre țările europene și de a se depune eforturi în continuare pentru consolidarea securității pe acest continent.

Lucrările Comitetului Executiv al F. M. T. D.

BUDAPEȘTA 23. — Co-respuzentul Agerpres, Alexandru Pintea, transmite: La Budapeșta au început lucrările Comitetului Executiv al Federației Mondiale a Tineretului Democrat, în cursul căreia sînt examinate documentele pregătite în vederea celei de a 8-a Adunări a F. M. T. D. La lucrări participă o delegație a Uniunii Tineretului Comunist din România, condusă de tov. Vasile Nicolae, secretar al C.C. al U.T.C.

Ministrul român al construcțiilor de mașini în R. P. Chineză

Delegația Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, condusă de Ioan Avram, a avut o întîlnire la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini al R. P. Chineze. Cu această ocazie au fost examinate posibilitățile de extindere a cooperării între cele două țări în domeniul schimbului de utilaje de documentație tehnică și de specialiști.

Delegația a avut, de asemenea, o întrevedere cu conducerea Ministerului Comerțului Exterior, unde au fost abordate probleme cu privire la schimburile pe anul 1971.

La Santiago de Chile se derulează ultimele secvențe ale scrutinului prezidențial. Sîmbătă, 24 octombrie, cele două camere ale parlamentului vor beneficia de una din prevederile constituționale potrivit căreia în cazul cînd nici unul din candidații prezidențiali nu intrînesc majoritatea absolută în cadrul alegerilor directe, atunci desemnarea noului președinte va reveni Congresului reunind organele legislative ale țării. Constatările și negocierile privind poziția față de candidații doi candidați — cei mai bine situați în urma alegerilor de la 4 septembrie — s-au încheiat, senatorii și deputații au primit deja consenzul din partea partidelor politice pe care le reprezintă, privind acordarea votului lor. De cele mai multe ori, în asemenea ocazii, Congresul chilian a ales în funcția supremă candidatul care obține cele mai multe voturi directe. Numai că de astă dată — pentru prima oară în istoria statului Chile și a continentului latino-american — pe primul loc s-a situat candidatul forțelor de stînga, în cadrul organizației, colizate în „Unitatea Populară”, senatorul Salvador Allende. Perspectiva alegerii ca președinte a lui Allende a stîrnit nemulțumiri în rîndurile cercurilor conservatoare și de dreapta. S-au auzit voci cerînd bararea „cu orice preț” a drumului spre palatul prezidențial a unui candidat de stînga. Principalele forțe care se opun lui Allende — deși reduce numeric, dar dispunînd de însemnate fonduri financiare, sprijinite, potrivit unor observatori, de datul conservator Jorge Alessandri — ar fi grupate în două organizații: „Frontul de eliberare democratică” a cărei conducere dorește să-și păstreze anonimul și a grupare avîndul drept lider pe avocatul Pablo Rodriguez Grez. Prima din ele a lansat recent un „apel civic”, apeluînd drept „lași” pe toți cei care se tem de o confruntare violentă cu sprijinitorii candidaților stîngi. Cele două grupuri au trecut deja la organizarea unor provocări — în special vizînd dezechilibrarea vieții economice — la atente, al căror scop este crearea unei atmosfere de nelăcredere în prezamia sesiunii

SCRUTINUL CHILIAN

speciale a Congresului. Asemenea manifestări au devenit și mai intense pe măsură ce tratativele dintre liderii partidului de guvernămînt, democrat-creștin și forțele politice reprezentate de Allende, evoluau în direcția unei înțelegeri privind sprijinul Partidului democrat-creștin, la scrutinul din parlament, în favoarea candidaturii „Unității Populare”. Ultimele provocare de acest gen s-a consumat cu 48 de ore înainte de scrutinul, cînd generalul Rene Schneider, comandantul șef al armatei, a fost victima unui grav atac armat. În ciuda asigurărilor președintelui Frei că procesul electoral va continua conform planului, primul atentat politic din Chile în acest secol și-a pus puternic amprenta asupra stîrșii generale din țară. Decretarea stării de urgență, ca o măsură de ripostă, precum și organizarea unei greve generale, denotă un sens larg al hotărîrii atît a autorităților cît și a unor întinse părți ale populației de a respecta prevederile constituționale. Anunțate dificultăți economice, apărute după alegerile de la începutul lunii trecute, au fost complet deșchise prin intervenția efectivă a guvernului în sistemul bancar. S-a pus capăt evaziunii capitalurilor în străinătate, unul din principalele pericole care amenințau la un moment dat echilibrul financiar al țării. Intre timp negocierile P.D.C.—„Unitatea Populară” s-au încheiat cu succes. Conducătorii democrat-creștini, Benjamin Prado, președintele partidului și Radomiro Tomić, fostul candidat oficial la președinția țării, au reafirmat sprijinul condiționat acordat lui Allende. Condițiile cerute de democrat-creștin au fost incluse într-un „statut al garanțiilor” cuprînzînd o serie de prevederi, cea mai mare parte a acestora decurgînd din spiritul constituțional, dar și unele care — potrivit unor cercuri — par incompatibile cu prerogativele prezidențiale. Din această ultimă categorie fac parte „îmunierea” învîmînțatului public față de politica ideologică oficială, precum și autonomia forțelor armate și a corpului de carabinieri. Răspunsul lui Allende a dus după altă rundă de reuniuni la realizarea unei înțelegeri. Fără sprijinul (sau abținerea) P.D.C. alegerea candidaturii stîngii era imposibilă. Democrat-Creștinii nu fac nici un secret din faptul că votul lor pentru Salvador Allende se datorează programului vast al acestuia incluzînd sarcini pe care le urmărește și partidul lor. Intrînd în congres național, Partidul Democrat-Creștin a adoptat o moțiune care prevede acordarea sprijinului lui Allende, condiționat de respectarea garanțiilor solicitate de ei.

Prin acest act Salvador Allende și-a asigurat majoritatea necesară în Congres, urmind a fi primul președinte latino-american ales dintre candidații reprezentînd forțele de stînga. După opinia specialiștilor în probleme latino-americane, instalarea lui Allende la președinția statului Chile va fi o premieră cu rezonanțe semnificative în evoluția politică a continentului.

IOAN TIMOFTE

„Spirit de echilibru și inteligență”

(Urmare din pag. 1)

caroșă Maria Groza, care conduce în calitate de președinte lucrările celei de a treia comisii în cadrul căreia s-au dezbătut și adoptat importante documente privind tineretul, educarea sa în spiritul drepturilor omului și a libertăților fundamentale, problemele sale ca și participarea la dezvoltarea națională, am avut prilejul să fac cunoștință cu un număr de delegați care nu au întîrziat să-și manifeste satisfacția pentru faptul că șeful statului român s-a referit în cuvîntarea sa la rolul generației tinere în rezolvarea principalelor probleme ale lumii moderne.

Sînt întîrziat de acord cu cele afirmate în discursul său de tovarășul Nicolae Ceaușescu, îmi spunea delegatul iugoslav, M. Milutinovic, fiind în același timp satisfăcut că țările noastre își reușesc și din acest punct de vedere părerile. Timpul dovedește din ce în ce mai mult că națiunile trebuie să favorizeze într-o și mai mare măsură participarea tineretului la dezvoltarea economiei, la îmbunătățirea relațiilor sociale. Este o realitate peste care nu putem trece și România îi revine meritul de cinste de a fi sesizat la vreme această realitate și a fi acționat la timp și eficient în cadrul Națiunilor Unite pentru ca ideea să-și găsească o tot mai largă acceptivitate. Părerea noastră, care corespunde în bună măsură cu cele afirmate

în discursul său de președintele Ceaușescu, este că O.N.U. are într-adevăr mari posibilități, îndeosebi prin folosirea instituțiilor sale specializate, pentru exprimarea de la înaltele tribune a necesităților și năzuințele tineretului.

La Andul său, domnișoara Varznaci, reprezentanta Marrocului la lucrările comisiei a treia, îmi declară că a descoperit în discursul președintelui român conștințarea unor preocupări mai echilibrată și mai realistă în această direcție, reținînd din paragraful prioritar al interesului pe care tineretul îl manifestă pentru punerea în valoare a bogățiilor fiecărei țări, pentru crearea unor condiții de viață mai bune, la îndemîna tuturor oamenilor, a tuturor popoarelor. O idee care stă permanent în atenția țărilor în curs de dezvoltare. A acordat atenție tineretului, pregătirii și integrării sale în viața socială, spunea delegata Marocului, este într-adevăr o chestiune fundamentală. Președintele Ceaușescu a pus accentul și în această direcție pe un aspect esențial al epocii noastre, de care Națiunile Unite cor trebui să-și găsească seama într-o măsură și mai mare.

„La ora la care transmit aceste rânduri, de la pîlpul adunării generale a coborât ultimul vorbitor înscris la cuvînt. Mișina, în seșina plenară se vor supune aprobării principalele documente ale sesiunii.

Sărbătoarea Zambiei

Poporul Zambiei sărbătorește astăzi împlinirea a șase ani de la proclamarea independenței de stat, rod al unei îndelungate lupte anti-coloniale.

Situată în sud-estul Africii — între Congo (Kinshasa) Tanzania, Malawi, Mozambic, Rhodesia, Africa, de sud-vest și Angola — Zambia are o suprafață de circa 750.000 km. p. și o populație de 4 milioane de locuitori.

În cei șase ani care au trecut de cînd a pîșit pe drumul unei dezvoltări de sine stătătoare, poporul acestei țări a dobîndit succese remarcabile în înlăturarea urmărilor dominației coloniale. Au fost valorificate mai bine bogățiile resurse de cupru (Zambia înscriindu-se printre primele țări mari producătoare de cupru din lume) și celelalte zăcămintele minerale și cobalt, fier, mangan, plumb, zinc, uraniu, aur, argint. S-a trecut la elaborarea și înfăptuirea unui vast program de dezvoltare economică, culturală și socială. Principalele obiective ale planului pe perioada 1966—1970 (care se apropie de finalizare) au urmărit diversificarea economiei — pentru a nu mai depinde intrinseciv de cupru — modernizarea agriculturii, creșterea și diversificarea producției agricole, îmbunătățirea învățămîntului și sporirea numărului de cadre naționale, crearea unei rețele ru-

tiere, creșterea veniturilor populației. Au fost construite o serie de importante obiective economice cum ar fi fabricile de ciment de la Chilonga, complexul siderurgic de la Kabwe, centrul industrial de la Kafue cu fabrici textile și o uzină de îngrozăminte chimice. Au fost construite numeroase școli, au fost date în folosință spitale și dispensare. Realizările dobîndite în diverse domenii se datoresc, în mare măsură, fermității cu care statul zambian se preocupă de valorificarea resurselor în interesul poporului zambiei. Pe această linie se înscrie și măsura luată anul trecut de guvernul de la Lusaka de „zambianizare” a cuprului.

În domeniul internațional, Zambia acționează pentru înlăturarea definiivă a ultimelor vestigii coloniale și a rasismului de pe continentul african, promovează o politică de colaborare cu toate țările. Poporul nostru urmărește cu simpatie și satisfacție eforturile și realizările țării noastre africane alături pe calea consolidării multilaterale a independenței sale. Între România și Zambia s-au stabilit și se dezvoltă relații de prietenie și colaborare. Vizita făcută în țara noastră, în primăvara acestui an, de președintele Zambiei dr. Kenneth David Kaunda, semnarea cu acel prilej a unor acorduri bilaterale, au contribuit la adîncirea relațiilor româno-zambiene.

Cu prilejul sărbătorii naționale a Zambiei, poporul, tineretul României urează poporului zambian noi succese pe calea progresului, a prosperității.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a adresat președintelui Republicii Zambia, dr. KENNETH DAVID KAUNDA, următoarea telegramă:

Cu prilejul celei de-a VI-a aniversări a zilei naționale a Republicii Zambia, în numele Consiliului de Stat și al poporului român și al meu personal, transmit Excelenței Voastre sincere felicitări și cele mai bune urări de fericire personală, de progres și prosperitate poporului zambian. „Îmi exprim convingerea că relațiile de prietenie și colaborare dintre țările noastre se vor dezvolta continuu în interesul ambelor popoare, al păcii și colaborării internaționale.